КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ

(кафедра)

АТЕСТАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему: “Дизайн інтер’єрів житлового лофту”

Виконала: студентка **4** курсу, групи **ДН-41**
за спеціальністю **022 «Дизайн»**
(шифр і назва напряму підготовки, спеціальності)

Пузир Олександра Сергіївна
(прізвище, ім’я та по батькові)

Консультанти:
(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Керівник доц.Ус В.Ф.
(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Рецензент Науково-методична комісія спеціальності
(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Робота містить власні проектні пропозиції. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Пузир О.С.
(підпис, ініціали та прізвище здобувача)

Київ - 2022 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет Архітектурний
Кафедра ДИЗАЙНУ
Освітньо-кваліфікаційний рівень Бакалавр
Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
(шифр і назва)
Спеціальність 022 «Дизайн»
(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ:
Завідувач кафедри
дизайну
професор, д.арх. Ю.В.Третяк

"____" **2022** року

З А В Д А Н Н Я
НА АТЕСТАЦІЙНУ БАКАЛАВРСЬКУ РОБОТУ СТУДЕНТА

Пузир Олександра Сергіївна
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи Дизайн інтер'єрів житлового лофту
Науковий керівник роботи Третяк Юлія Вікторівна, професор, д. арх.
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)
затверджені наказом вищого навчального закладу від «18» квітня *2022 року № 265/2*
2. Термін виконання студентом роботи *14.02.2022 – 19.06.2022 р.*
3. Вихідні дані до роботи *Ситуаційний план, Генеральний план, плани, фасади архітектурного об'єкту*

4. Зміст атестаційної бакалаврської роботи (перелік питань, які потрібно розробити) *дизайн-проект інтер'єру приміщення (приміщень) будівель різного функціонального призначення; проект елементу меблів чи обладнання до даного інтер'єру; пояснювальна записка до проектів.*

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)
Ситуаційний план, Генеральний план, план приміщення, розгортки стін, розріз, план стелі, деталі; Відображення роботи в матеріалі

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1	*Керівник Ус В. Ф. доц.*		
2			
3			

7. Дата видачі завдання *14.02.2022 року*

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1	*Видача завдання*	*14.02.2022*	
2	*Збір матеріалу*	*14.02. –7.04.2022*	
3	*Виконання клаузури*		
4	*Розробка ескізу, пояснювальної записки - І розділу*	*7.04. –28.04.2022*	
5	*Оцінка ескізу*	*28.04.2022*	
6	*Подальша розробка пояснювальної записки, графічної частини і роботи в матеріалі*	*29.04. –12.06.2022*	
7	*Передзахист*	*10.06 – 13.06.2022*	
8	*Перевірка роботи на відсутність плагіату*	*13.06. –16.06.2022*	
9	*Підготовка експозиції і доповіді*	*13.06. –19.06.2022*	
10	*Захист роботи*	*20.06. –24.06.2022*	

Студент _____ Пузир О. С.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____ доц. Ус В. Ф.
(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ

ВСТУП

РОЗДІЛ І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ІНТЕР’ЄРІВ ЖИТЛОВОГО ЛОФТУ

1.1. Аналіз літературних джерел по дизайну житлового лофту.

1.2 Дослідження світової проектної практики дизайну житлового лофту.

1.3. Вивчення нормативної бази проектування інтер’єру житлового лофту.

РОЗДІЛ ІІ. ЗАСОБИ І ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР’ЄРУ

2.1.Вихідні дані

2.2. Концепція інтер’єру

2.3. Функціонально-планувальне і об’ємно-просторове рішення інтер’єру житлового лофту.

2.4. Композиційне рішення інтер'єру житлового лофту.

2.5.Меблі та обладнання.

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН РОЗРОБКА ЕЛЕМЕНТУ МЕБЛІВ

3.1. Аналоги

3.2.Функціональні, технологічні та конструктивні особливості

ВИСНОВКИ.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

ВСТУП

За останні роки дизайн інтер'єру став невід'ємною частиною життя кожної людини. Адже наш дім, наше житло – це місце, де ми проводимо більшу частину нашого часу. Саме тому це місце – частинка кожної людини, її відображення. Заходячи у будинок чи квартиру свого друга чи незнайомця, ти одразу починаєш відчувати частинку цієї людини у кожній деталі. Нехай це буде пентхаус у Нью-Йорку чи маленький будиночок під селом у Франції – кожен інтер'єр розказує свою історію і показує душу свого господаря. Ціль дизайнера інтер'єру – об'єднати зручність та практичність з естетично-приємною взаємодією середовища з людиною.

Завданням мого дипломного проекту є створення інтер'єру житлового лофту з урахуванням ергономічного-правильного розміщення меблів та освітлення, зручною та відповідною до побажань замовників організацією простору, використанням сучасних рішень та особливостей стилю лофт.

Особливість проектування житла у стилі лофт в першу чергу полягає у використанні натуральних, "живих" матеріалів; у розширенні простору та наявності великої кількості природного освітлення; у відкритих комунікаціях та частково недоторканої обробки стін. Усі ці компоненти, на перший погляд виглядають грубо, але при правильній їх обробці та при виборі влучних акцентів вони дуже гармонійно вписуються в інтер'єр та стають родзинкою у проектуванні житла. Бетон, камінь, залізо, цегла, плитка, відкриті комунікації та габаритний простір – це все чудово поєднується з ненав'язливим текстилем, яскравими та глибокими кольорами, м'яким теплим або нейтральним декоративним освітленням, акцентними світильниками та цікавими, мінімалістичними меблями.

Проводячи роботу над аналізом референсів, мені спало на думку, що сам стиль лофт також може бути абсолютно різним, хоча й має однакові риси та оздоблення. Наприклад, багато хто з нас хоч раз у житті заходив у бургерну чи піцерію у рідному місті і бачив схожий інтер'єр: відкрита помаранчева бруківка, металеві люстри з закругленими лампами усередині,

декор у стилі авто- та мотоспорту, диванчики у стилі американського ретро-кафе. Саме таким уявляє собі цей стиль майже кожна людина, адже це, мабуть, один із найпопулярніших видів лофту. Але з кожним роком дизайн інтер'єру крокує вперед, розвивається, охоплює нову моду та тенденції. Лофт сучасний – це поєднання мінімалізму, багатошарового світового сценарію та натуральних матеріалів. В ньому переважають чорні, білі та сірі кольори з можливими яскравими акцентами (картини, текстиль чи меблі); паркет "під старину" залишає ринок, а на його місце приходить паркет великого формату радіального розрізу, великогабаритна плитка або наливна підлога; яскрава жовта бруківка поступається місцем пофарбованому керамоблоку; сколи, тріщини та дірки стають не чимось, що потрібно вирівняти, а акцентом та особливістю натуральних матеріалів.

Саме такий інтер'єр я вирішила реалізувати – сучасний, мінімалістичний, але зі своїми акцентами; яскравий, але одночасно спокійний; з вписуванням обробки рідних стін будівлі та їх акцентування; комфортний, просторий та глибокий.

Мета даної дипломної роботи: розробити дизайн-проект житла у стилі лофт, показати усі його хороші сторони, враховуючи усі особливості даного стилю, поєднуючи його з практичністю при створенні житлового простору; створити зручний, естетичний та унікальний простір для життя.

Завдання даної дипломної роботи: виконати проект інтер'єру по заданій темі з включенням усіх особливостей та потреб при створенні житла у стилі лофт, з урахуванням правил ергономіки та відчуттям стилю, поєднати зручність та практичність з естетикою та взаємодією середовища з людиною. Тобто, маючи обмірювальний план, розробити зручне планувальне рішення, але буде містити в собі усі побажання замовника та розробити дизайн-проект, який буде відповідати зазначеній стилістиці та матиме вигляд естетичного, гармонійного та комфортного житла.

РОЗДІЛ І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ІНТЕР'ЄРІВ ЖИТЛОВОГО ЛОФТУ

Традиційно поняття "Дизайн інтер'єру" обмежувалося оздобленням інтер'єру, насамперед домашнім декором та плануванням комерційного простору. Роль дизайнера інтер'єру сьогодні стала багатогранною і містить в собі безліч досвіду, об'єднаного для створення кінцевого продукту – функціонального та естетичного. Вона більше не зосереджена лише на створенні чогось практичного, а орієнтована на те, щоб об'єднати функціональність з безпекою та естетикою для досягнення оптимального ефекту.

Фокус зміщено на покращення якості життя за рахунок кращого використання доступного людям простору. Саме ці зміни в сучасних поняттях і почали впливати на процес мислення суспільства в цілому [1].

Основна мета у створенні дизайну інтер'єра – допомогти покращити якість життя у своєму власному будинку. Це особливо актуально у наші часі: через Covid-19 величезна кількість людей почала працювати з дому, через що зросла потреба у тому, щоб мати комфортне, затишне і функціональне житло не лише для гостей, але в першу чергу для себе. Гарно оформлений будинок створює відчуття щастя та сприяє кращому середовищу для життя.

Відомо, що атмосфера, в якій ми живемо та в якій ми ростемо, сприяє на те, як ми поводимося і як ми себе почуваємо. Тож будь то комерційний, громадський чи домашній дизайн – дуже важливо створити середовище, яке робить людей щасливими та заспокоює їх після насиченого дня. Крім того, це допомагає прискорити процес відновлення та дає людям більше місця для розвитку творчого потенціалу та позитивної енергії.

У центрі уваги дизайнера інтер'єру є не тільки створення нового будинку чи офісу, але й забезпечення того, щоб він вміщував всіх і кожного. Наприклад, створюючи планування, важливо створити індивідуальні простори для кожного члена сім'ї. Це також стосується і комерційного

приміщення, де на етапі проектування важливо врахувати усі людські особливості та їх унікальні вимоги. Це дозволяє підвищити рівень комфорту та сприяє кращому психічному та фізичному здоров'ю всіх людей, які є частиною зазначеного простору.

Також однією із найважливіших частин у створенні інтер'єру є його колористика. Без кольорів життя здавалося б нудним і дезорієнтованим. Кольори відіграють визначальну роль у нашому житті та впливають на наш настрій та емоції. Наприклад, блакитний випромінює спокій і свіжість, а сірий символізує затишок і розслаблення. Залежно від кольорів, які ви оберете для свого дизайну інтер'єру, їх характеристики поступово будуть впливати на поведінку людини, яке знаходиться в цьому середовищі. Ось чому люди так зосереджуються на тому, який колір обрати під час проектування свого нового будинку або реконструкції існуючих приміщень.

Одна з головних тенденцій сучасного дизайну – екологічність. Зараз як ніколи треба звертати на це увагу при створенні житла: які матеріали використовувати для оздоблення, які фарби, меблі і т.д.

Робота дизайнера інтер'єру унікальна, адже вона повинна безліч очікувань, аби отримати кінцевий продукт, який кожен буде відчувати своїм власним. Будь то офіс чи житловий будинок – для хорошого дизайнера життєво важливо зрозуміти бажання своїх клієнтів і створити середовище, яке відповідає їхнім очікуванням. Окрім цього, дизайнер повинен бути стійким, адже на нього лягає велика відповідальність із якою він повинен впоратися. Саме це робить його роботу дуже важливою.

1.1. Аналіз літературних джерел по дизайну житлового лофту.

Лофт є сучасним промислово-урбаністичним стилем інтер'єру, який характеризується наявністю відкритого простору та безліч елементів індустріального призначення: високих стель, стін з необробленої цегли, відкритих труб і балок, цементної або бетонної підлоги. Назва стилю «loft» походить з англійської та перекладається як «верхні апартаменти» або «горище». Зародженню стилю Лофт в середині минулого століття сприяв початок використання на американському континенті приміщень колишніх складів, фабрик і майстерень в житлових цілях. Попри те, що цей вид оздоблення за всіма канонами не повинен мати на увазі високий бюджет, він вважається одним з найдорожчих стилів в дизайні.

Коріння лофту походить із заводських районів Манхеттену 40-х років. Разом зі стрімким зростанням цін на землю в центрі міста промислові підприємства були змушені перенести виробництво в передмістя. Порожні будівлі продавалися за копійки, і цим одразу скористалися представники нью-йоркської богеми.

У таких приміщеннях молоді художники та музиканти проводили виставки, створювали свої шедеври та своїм творчим підходом розташовувалися на величезних просторах. Вже до 50-х років ці квартири стали дуже популярними та значно подорожчали завдяки зручному та вигідному розташуванню, простору та неповторному міському шарму. Таким чином, занедбані заводські та складські площі перетворилися на елітні житла в стилі лофт.

Слідом за США світова криза сколихнула більшість європейських міст. Промислові будівлі звільняли центральні вулиці. Порожні приміщення почали перебудовувати в житлові квартири, керуючись новим трендом шику [2].

Зазвичай лофт зароджується у відремонтованих будинках і використовує переваги існуючої архітектури. Саме завдяки цьому кожен інтер’єр у цьому стилі унікальний. Попри те, що всі вони мають різні форми

та розміри, є декілька характеристик, які можна знайти в більшості приміщень у стилі лофт. Незалежно від того, чи знаходиться приміщення на відремонтованому заводі чи у новобудівлі – такий інтер'єр має деякі стандартні особливості стилю, на які треба звертати увагу при створенні інтер'єру житлового лофту.

Для початку, це відкритий простір. Великі відкриті простори є найбільш поширеною характеристикою будинків у стилі лофт. Оскільки вони зазвичай зустрічаються у відремонтованих складах чи промислових будівлях, високі склепінчасті стелі є поширеними. Відкриті опорні балки та вентиляційні системи, які одразу прибувають із цими будівлями, додають типового відчуття лофту. Деякі нові споруди навіть додають їх, щоб надати будівлі старого вигляду. У невеликих квартирах можна також використовувати поділ середовища завдяки меблям, мінімізувавши при цьому використання масивних стін, які візуально зменшують простір.

Що стосується оздоблювання стін, існує декілька різних варіантів, залежно від початкового призначення будинку або від бажаної атмосфери. Більшість дизайнері прагнуть зберегти хоча б частково оригінальний вигляд стін, тим самим роблячи акцент на історії простору. Мабуть, найпоширенішим матеріалом, який використовується для стін будинків у стилі лофт, є оголена цегла. Це пов'язано з промисловою естетикою, яка дуже популярна в міських районах [3].

У приміщеннях, де потрібна плитка, таких як ванна кімната або фартук на кухні – найкращим варіантом буде використання таких званих "Subway tiles", або, перекладаючи на нашу розмовну мову, "плитка кабанчиком". Такий спосіб оздоблювання добре вписується в різні стилі і не відволікає від загальної архітектури мансардного будинку.

Створюючи великий простір у стилі лофт, краще за все замість дверей використовувати відкриті дверні прорізи та арки. В такому випадку в приміщенні не буде перешкод для природного потоку світла. Щодо дверей у цьому стилі також дуже влучно використовувати масивні розсувні двері з

металу. Їх можна залишити відкритими за потребою для потоку повітря та світла, або закрити їх для конфіденційності.

Меблі для лофту, як категорія, значно відрізняються від меблів для звичайного інтер'єру. Навіть в Україні є декілька магазинів, які спеціалізуються саме на меблях у стилі лофт.

Зазвичай кімнати в житлових приміщеннях розділені стінами, тим самим, розміщуючи меблі, ми можемо надати кожній кімнаті свій окремий характер та атмосферу. У випадку з лофтом, ми маємо великий, відкритий простір, у якому ми повинні гармонійно розмістити наші меблі. Усі меблі повинні не тільки вписуватися в одну естетику дизайну, але й підтримувати функцію кожної зони. Дуже часто для розділення простору використовуються попросту килими. Інший спосіб – розвернути меблі до себе. Таким чином, ви зімітуєте розділення простору, за допомогою спинок меблів.

Одним з найпоширеніших видів меблів у стилі лофт є багатофункціональні меблі. Наприклад, конструкція диван-ліжко. Це може буди диван, зроблений з декількох модулів, які людина може переміщати так, як вона захоче. Багатофункціональність може також і стосуватися ліжка. Дуже часто у стилі лофт можна зустріти ліжко, основа якого є корпусна і розміщує у собі місця для збереження речей.

Освітлення вашого інтер'єру є головним компонентом у створенні атмосфери у вашому домі. В таких просторих рішеннях, як у будинку в стилі лофт, правильний світильний може змінити все. Краще за все, звичайно, скористатися перевагами високої стелі та розмістити світильники на різній висоті по всьому приміщенню. Це може підкреслити неймовірну архітектуру вашого будинку, а також додати візуальний інтерес. Підвісні світильники та люстри, що звисають зі стелі, створюють тепле світло, яке може додати динамічного вигляду лофту. Також однією з найпопулярніших моделей світильника для цього стилю є лампочка Едісона. Це повністю прозора лампочка, яка оголює внутрішню проводку.

Оскільки лофт має на увазі якомога відкритіший простір, може бути важко знайти місце для зберігання речей. Відкриті стелажі – це влучний спосіб зберегти простір відкритим і забезпечити місце для зберігання. Це особливо популярно для зберігання посуду та подачі страв на кухні. Цікаві стопки кераміки яскравих кольорів і різних форм додадуть унікальності простору.

1.2 Дослідження світової проектної практики дизайну житлового лофту.

Проводячи роботу над пошуком референсів та їх аналізом, я неодноразово передивлялась роботи моїх улюблених дизайн-студій, які в тому числі роблять дизайн інтер'єрів у стилі лофт.

Одна з перших студій, роботи якої я передивлялася, це київська студія дизайну інтер'єру Lauri Brothers. Один із проектів, який припав мені до душі, це проект "Moro". [4]

Рис. 1.1. Дизайн інтер'єру квартири для здачі в оренду у стилі лофт від студії Lauri Brothers [4].

Це маленька однокімнатна квартира, спроєктована спеціально під оренду та має компактне, але дуже практичне планування (рис 1.1.). У цій квартирі переважають світлі, натуральні кольори, які гармонійно поєднанні з яскравими зеленими, червоними та жовтими акцентами (рис 1.3). Стеля не зашита гіпсокартоном, натомість дизайнери залишили рідний бетон, який обробили і покрили лаком. Світильники на стелі мають індустріальний характер, вони вироблені з металу та пофарбовані у білий колір. Усі дроти, які використовувались для розміщення цих світильників дуже акуратно та композиційно виклали по стелі та залишили їх відкритими. Подіум з ліжком

та кухню розділяє велика перегородка з текстурними склоблоками, які також мають індустріальний характер. Таким чином, природне освітлення попадає і у зону кухні. На кухні переважають біло-зелені кольори, витяжку над плитою зробили з нержавіючої сталі та залишили її відкритою. Також на кухні поставили невелику стійку, ніжки якої зробили з металу та пофарбували його в акцентно-червоний колір, який дуже влучно виглядає на фоні всього інтер'єру.

Рис. 1.2. Дизайн інтер'єру квартири для здачі в оренду у стилі лофт від студії Lauri Brothers [4].

Рис. 1.3. Дизайн інтер'єру квартири для здачі в оренду у стилі лофт від студії Lauri Brothers [4].

Санвузол у цьому проекті зроблений у тій самій кольорові гамі, що й загальна зона: нейтральні чорний і білий, зелений, дерево та червоний метал. Перегородка у душ зроблена з нержавіючої сталі та скла (рис.1.2.).

Другий проект, на який я безсумнівно звернула увагу – це проект американської дизайн-студії Worrell Yeung, яка базується у Брукліні в Нью

Йорку. Їх проект “Four Corners Loft” [5] – це мінімалістичний та сучасний лофт, зроблений у самому серці Америки.

Центральний об’єм усієї квартири обрамлений панелями з білого дуба, він містить в собі приміщення для зберігання, вхідну групу та ванну для гостей. Інші частини житла, такі як кухня, та вся зона вздовж вікон зроблена у світлих кольорах. Це зроблено для того, або заходячи у квартиру, можна було вигадати момент паузи у більш темному коридорі перед вибухом денного світла і посилити враження від приголомшливого виду на Манхеттен з габаритних вікон (рис 1.4.).

Рис 1.4. Проект під назвою “Four Corners Loft” від студії Worrell Yeung у стилі лофт [5].

Будинок, у якому зроблена ця квартира має промислове минуле. Саме це дизайнери вирішили підкреслити у своєму проекті. Вони оголили та виділили текстуру балок та колон, а також підкреслили контраст із більш тонких та лаконічних матеріалів.

Наступний проект, який чудово демонструє ефектність стилю лофт –

інтер’єр під назвою “OK Loft” від студії дизайну інтер’єра Cartelle Design [6]. Це середовище в 135 квадратних метрів було об’єднано з трьох квартир. Це житло також побудовано на місці колишньої промислової зони – заводу лічильно-аналістичних машин. Головна родзинка цього інтер’єру – це дуже висока стеля та панорамні вікна.

Рис 1.5. Проект під назвою “OK Loft” від студії Cartelle Design у стилі лофт [6].

Центр середовища займає простора кухня-вітальня. Кабінет знаходиться прямо за диваном, але замість стін він обрамлений скляними перегородками та наче знаходиться у кубі. Гардероб і санвузол знаходяться прямо біля входу, а спальня та ванна кімната розташовані в іншій частині квартири. Інтер’єр передає максимально приємну та затишну атмосферу, при цьому зберігаючи найяскравіші ознаки стилю лофт.

Основою інтер’єру стали натуральні матеріали, смішні та іронічні предмети інтер’єру (наприклад, столик у вигляді мавпи від бренду Barcelona Design) та сучасні форми. Стелю залишили з рідного бетону та покрили його лаком, а у зоні ТВ можна побачити панелі з кам’яного шпону. Алюмінієвий короб на витяжці, яскраві жовті кухонні стільці, масивний журнальний

столик на металевих ніжках, несучі колони та багатий світловий сценарій – усе це є найголовнішими ознаками лофту.

Ще один проект, який захопив мене своєю лаконічністю та мінімалістичністю, це проект “Wohnung SCH52” від берлінської студії Batek Architekten [7]. Це квартира в 240 квадратних метрів, розроблена для сім’ї з п’яти . Вона має надзвичайно високу стелю та велику кількість вікон з напівокругленими рамами.

Рис 1.6. Проект “Wohnung SCH52” від берлінської студії Batek Architekten у стилі лофт [7].

Найбільш за все мені сподобалися чугунні опори, які архітектори залишили для підкреслення стилю, балки на стелі та кухонний острів з алюмінієвих листів. Палітра та атмосфера всього житла нагадує фільми Уеса Андерсона: усе дуже незвичне, симетричне, але все настільки гармонійно, що немає до чого причепитися. Мені також сподобалося, як гармонійно дизайнер вписав габаритні меблі, оздоблені світлим сосновим деревом та тектурна сіро-синя наливна підлога. Саме таку підлогу я використала у своєму проекті.

1.3. Вивчення нормативної бази проектування інтер'єру житлового лофту.

Житлове середовище — комплекс відкритих і закритих просторів, призначених для проживання людини, обладнаних і оснащених відповідно до способу життя, соціальних і особистих інтересів користувачів житла.

Сучасні погляди на житлове середовище виділяють у ньому «особисті» приміщення (індивідуальні, сімейні, групові осередки — кімнати, квартири, дортуари та ін.), їх комплекси (житлові будинки, готелі, гуртожитки та ін.) і «громадські» приміщення — установи культури, охорони здоров'я, побутового й торговельного обслуговування (дитячі садки, школи, повсякденна торговельна мережа тощо). Так, забезпечення основних функцій житла — їжа, сон, побутові процеси, спілкування, виховання й навчання дітей, індивідуальна праця, відпочинок, самоосвіта та ін. — неначе розподіляється по різних просторових зонах і осередках, кожна зі своїм специфічним устаткуванням і предметним наповненням (меблі, побутові прилади, особисті речі тощо), причому чим «особистішим» є житловий простір, тим індивідуальнішим виявляється його наповнення. Ця обставина, а також відносно малий строк амортизації обладнання й оснащення «особистого» житлового середовища у порівнянні з його просторовими межами, визначають активний вплив на вигляд житлових інтер'єрів процесів їх адаптації до інтересів споживача, що різко виділяє середовище житла з інших середовищних утворень.

Інша властивість житлового середовища — переважно інтимний, близький до інтересів людини масштабний лад.

Процес проживання людини в житловому середовищі в інтер'єрі житла має три основні сторони: громадсько-соціальну (спілкування, відпочинок, індивідуальна праця), побутову (готування їжі, прибирання, прання, дрібний ремонт і зберігання особистих речей) і життєзабезпечувальну (прийняття їжі, сон, особиста гігієна, фізкультура, лікування). Кожен із цих процесів має свої вимоги до середовища, до того

ж відбуваються вони в порівняно компактному просторі. Залежно від комфортності житла здійснення цих процесів може проходити в одному просторі або виділятися в окремі приміщення. Крім того, якщо за індивідуального (сімейного) виду проживання структура житла дає можливість здійснювати всі ці процеси, то за комунального виду проживання (гуртожитки,
лікарні, санаторії, готелі тощо) частина їх може передаватися підприємствам громадського обслуговування.

При цьому склад приміщень житлової одиниці багато в чому визначається соціальними, віковими характеристиками мешканців, їхньою кількістю, статевою належністю членів родини. В окремих випадках процеси проживання мешканців відбуваються незалежно один від одного, що вимагає наявності ізольованих приміщень; в інших — ситуація дає змогу об’єднувати значну частину цих процесів у загальному просторі без шкоди для комфорту.

На структуру житла впливають і такі чинники, як регіональний життєвий уклад, кліматичні особливості регіону, де будується житло, і т. ін. Тому говорити про усталену структуру житла, що відповідає всім життєвим ситуаціям, неможливо. Однак спільність функцій житла дає можливість виділити приміщення або його зони, передбачені для проживання. Їх подальше членування визначається способом життя людини і залежить від часу доби — так, у житлі виділяють зони денного перебування мешканців (де відбуваються майже всі активні процеси побуту, індивідуальної праці, спілкування й рекреації) і спальні зони (або приміщення, зблоковані з приміщеннями особистої гігієни). Оскільки ізольовані спальні приміщення якнайкраще забезпечують власне процес сну, то це означає випадання цих просторів структури житла в денний час, що є серйозним недоліком у випадку соціального (компактного) житла. Тому дозволяється трансформація інтер’єру житла з метою виконання окремими його зонами різних функцій упродовж доби [8].

Характеристика житлового середовища

Внутрішня типологічна класифікація житла склалася, виходячи зі строків проживання, які дають межі його призначення та функціональний набір приміщень. Розрізняють такі типи житлових будинків: постійного проживання:

– одноквартирний садибний будинок;

– дво-, чотириквартирний садибний будинок;

– багатоквартирний блокований малоповерховий будинок;

– багатоквартирний будинок середньої та великої поверховості;

тимчасового проживання:

– готелі;

– гуртожитки;

– інтернати;

– спальні корпуси пансіонатів, будинків відпочинку, санаторіїв.

На тип об’ємно-планувального рішення житлових будинків впливають містобудівні умови та форми кооперації. Садибні будинки призначені для заміського будівництва. Блоковані будинки є проміжним типом між сільською та міською забудовою. Багатоквартирні будинки — основа міського житла. Одна із прогресуючих форм кооперації житла — таун-хаузи: автономні житлові комплекси, що поєднують житлове поселення з системою обслуговування [8].

Будинки постійного проживання

Будинки постійного проживання мають відносно повний набір приміщень сімейних квартир для забезпечення нормального режиму перебування: загальні кімнати та спальні, що належать до житлових приміщень; передпокої, коридори, кухні, санвузли, комори становлять групу допоміжних приміщень. Сьогодні цей мінімальний набір доповнюють приміщеннями більш диференційованих функцій: кабінетами, дитячими, студіями, бібліотеками, холами, їдальнями, камінною залою, вітальнею, гардеробними, розвиненими функціонально та за розмірами санвузлами,

лоджіями, балконами, зимовими садами, саунами, басейнами і т. ін. У кожному разі для зручності перебування всі приміщення повинні бути зв'язані логічною планувальною схемою без втрат простору. Про якість планування свідчить співвідношення житлових і допоміжних приміщень, виражене коефіцієнтом

$$ДО1 = S(ж)/S(з),$$

де S(ж) — площа житлових приміщень, S(з) — загальна площа квартири. Оптимальна величина ДО1 перебуває в межах 0,6–0,7.

Одноквартирний садибний будинок як основний тип заміської забудови може мати вільне планування (виходячи з конструктивного вирішення), що передбачає всебічне природне освітлення. При дворівневому просторовому вирішенні перший поверх займають приміщеннями денного перебування (вітальня, кухня, дитяча, господарські приміщення), другий поверх або мансарду — спальними кімнатами. Дво-, чотириквартирний будинок має трохи обмежені планувальні можливості заміського житла, але економніший у будівництві й експлуатації.

Зблоковані будинки зі збереженням невеликих при квартирних ділянок надають зручності міського житла з відносно дешевим комунальним обслуговуванням. Блокування будинків сприяє економності їх опалення, але обмежує фронт природного освітлення.

Багатоквартирні багатоповерхові житлові будинки проектуються:

– багатосекційними з по поверховим угрупованням квартир кожної секції на одному стрижні вертикальних комунікацій зі сходами та ліфтами; будинок «набирається» з рядових, кутових, торцевих, поворотних секцій в умовах індустріального будівництва; при монолітному домобудівництві показник уніфікації знижується;

– односекційними (баштовими, «крапкового» типу) з розвиненим вузлом вертикальних комунікацій, що пускає евакуаційні навантаження від великої кількості квартир на кожному поверсі;

– коридорними, де квартири розміщені по обидва боки коридору; зрозуміло,

що за умовами інсоляції такі будинки повинні мати орієнтацію плану, близьку до меридіонального;

– галерейними з виходом квартир кожного поверху на загальну відкриту галерею; рекомендовані для будівництва в південних районах, такі будинки мають переважно широтну орієнтацію [8].

Основні функції житла

Стабільність процесів проживання характеризує середовище, згідно зі складом обладнання, прийомами його розміщення та параметрами самої зони.

Функція сну. Першочергова функція житла — повноцінний сон — форма відпочинку й засіб підтримки здоров'я. Зона сну потребує повної зорової, акустичної і психологічної ізоляції. Ідеально — одне спальне місце в одній кімнаті.

Функція відпочинку. Враховується положення людини, сидячи у вільній позі. Основні меблі: стілець, крісло, диван, шезлонг, меблі для відпочинку, частіше пересувні. Додатково можуть бути: полиці, бар, світильник, телевізор і т. д. Існують певні габарити проходів. Функція індивідуальної роботи. Процес підготовки навчальних завдань, самоосвіта, творчість, професійна діяльність і т. п., вимога — відсутність шуму, якісне освітлення. Робоче місце, письмовий стіл
(комп'ютер, мольберт, музичний інструмент), крісло.

Функція готування їжі. Процес може супроводжуватися погіршенням мікроклімату — загазованість, вологість, підвищення температури. Необхідна вентиляція, освітлення, обробка. Сучасне кухонне обладнання.

Функція прийому їжі. Для економії часу та енергії, які витрачаються на обслуговування процесу прийому їжі, важливий чинник близького взаємного розміщення зон прийому та готування їжі. Меблі для прийому їжі: обідній стіл і місця для сидіння.

Функція санітарної гігієни. Має індивідуальний характер — ізоляція, спеціальне санітарно-технічне устаткування. Стандартне обладнання —

ванна, душ, умивальник, унітаз, біде (гігієнічний душ). Приміщення санвузлів двох типів: окремі та суміщені.

Функція побутової роботи. Зона догляду за одягом, білизною, речами, прибирання приміщень. Бажані окремі приміщення.

Функція зберігання. Меблі-шафи, стелажі, антресолі, сьогодні — вбудовані шафи, окремі кімнати. Передпокій — своєрідна зона в житловому приміщенні — вішалка, дзеркало, шафи, полиці [8].

Квартира

Організація структури житлового осередку — квартири — визначається соціально-демографічними характеристиками та способом життя. Найважливіші характеристики:

1. Чисельний склад родини впливає на кількість кімнат, функціональні операції окремих приміщень відповідно до норм.

2. Соціально-демографічні особливості родини регламентують обов'язкові приміщення (загальна кімната, спальня, кухня-їдальня, санблок та передпокій), можливі (кабінет, їдальня, комора) й бажані (лоджії, балкони, тераси). Тому на одній загальній площі можливі різний склад приміщень та планування.

Основні функціональні операції у квартирі здійснюються в різних кімнатах. Важливе взаємне їхнє розміщення. Зонування ґрунтується на віковому принципі, більш гнучка зона — вітальня, їдальня, кухня; найвіддаленіша від передпокою — спальня, туалет. Для зв'язку приміщень — коридор (хол). Прохідні кімнати виключені. Просторове зонування загальної кімнати можна розмежувати меблями. Спальня може включати робочу зону. Можливі три варіанти спальних кімнат — для подружжя, для двох і для одного. Кухні мають три різновиди: кухня-ніша; кухня; кухня-їдальня. Найзручніший подвійний зв'язок кухні — з передпокоєм та загальною кімнатою. Сьогодні виникають планувальні рішення об'єднання кухні з їдальнею та загальною кімнатою (вітальнею). Передпокій виконує роль вестибюля [8].

Людина і колір

Кольори мають різний фізіологічний вплив на людину, викликаючи хороше або погане самопочуття, підвищуючи або знижуючи його активність. Колір фарбування виробничих, адміністративних та навчальних приміщень може суттєво вплинути на підвищення чи зниження продуктивності праці; в лікувальних установах вдале забарвлення приміщень здатне вплинути на здоров'я хворих. Вплив кольору на людський організм може бути непрямим завдяки властивості кольору зорово збільшувати або зменшувати розміри приміщень, створюючи тим самим враження їх замкнутості або простору; воно може бути і безпосереднім, виражаючись у різних відчуттях від прямого зорового сприйняття того чи іншого кольору.

Найбільш сильним подразником є оранжевий колір; далі слідує жовтий, червоний, зелений, темно-червоний, пурпуровий кольори. Найменша дратівлива дія властива холодним і нейтральним кольорам (блакитному, зелено-блакитному та фіолетовому різних відтінків),

Дратівливі кольори придатні для забарвлення лише невеликих поверхонь у приміщенні, спокійні - для поверхонь великої площі.

Теплі кольори діють активно, викликають відчуття бадьорості, а за певних умов навіть збудження. Холодні кольори діють пасивно, заспокоюють, схильні до відпочинку і роздумів. Зелений колір знімає нервову напругу. Фізіологічна дія того або іншого кольору залежить також від його яскравості та місця застосування.

Тепле яскраве забарвлення верхніх частин приміщення сприятливо впливає на людину, таке ж забарвлення стін наближає їх до глядача і викликає почуття тепла, пофарбовані в ці кольори підлоги зорово збільшують висоту приміщення, надають йому легкість.

Теплий темний колір стелі надає приміщенню просторової чіткості та урочистості, фарбування стін у ці кольори підкреслює їхнє огороджувальне призначення: підлога темного кольору створює враження міцності та

надійності.

Холодне яскраве забарвлення стель дає відчуття світла та легкості; при такому забарвленні стін приміщення здається просторим, а підлога такого кольору - більш гладкою і викликає бажання прискорити крок.

Холодне темне забарвлення стель справляє похмуре враження: таке ж забарвлення стін викликає відчуття холоду; темні та холодні за кольором підлоги зорово знижують висоту приміщення.

Білий колір - колір абсолютної чистоти та порядку. У колірному оформленні інтер'єрів він відіграє провідну роль. З його допомогою тому ж кольору надають різні відтінки, змінюють його насиченість, надають різну світлоту. Як «колір порядку» білий широко застосовують також для позначення площ складування, для розмежування напрямків руху і для різних дорожніх покажчиків і знаків на транспорті [9].

Приміщення різного призначення

Загальна кімната, призначена для щоденного перебування членів сім'ї, є перш за все місцем, де сім'я проводить вільні вчора біля каміна або телевізора, за чашкою чаю чи кави, за читанням. Бажана орієнтація загальної кімнати на південну половину обрію (від сходу до заходу).

Приймальна (вітальня) у великих будинках служить так само для музичних занять та ділових бесід; поміщається поблизу входу.

Кабінет часто служить кімнатою для занять та ділових переговорів. Розміщувати його слід поблизу зовнішнього входу,
суміжно із загальною кімнатою; орієнтація кабінету на схід або захід. Обстановка: письмовий стіл, книжкові полиці, робоче крісло (для куріння – глибокі крісла, низький столик, шафки) для сигар та лікерів). Слід передбачити пристрій витяжки.

Дитячу кімнату слід розміщувати осторонь загальної кімнати та спалень, але з можливістю зручного нагляду за дітьми (іноді з господарських приміщень). На ділянці з ухилом її можна розмістити на цокольному поверсі з виходом у садок та з орієнтацією на південну сторону

горизонту. Висоту підвіконь із низькими ґратами на вікнах, а також розміри всіх предметів обстановки та меблів роблять за зростанням дитини. Оздоблення стін на висоту 1,5 м має бути моєму (панель з лінолеуму або пластиків) [10].

Загальні ергономічні вимоги до проектування житла і нормативи ДБН

Сучасна українська нормативна база в галузі архітектури і будівництва дає чітке визначення поняттю квартира та вимоги до її мінімальних габаритних розмірів, проте їх залежність від зручних, функціональних та комфортних для людини параметрів предметнопросторового середовища не виявлена в жодному ДБН.

Основні вимоги «ДБН В.2.2-15-2005 Будинки і споруди. Житлові будинки. Основні положення» щодо принципів архітектурно-планувальної організації житлових будинків і їх нормативних габаритних розмірів, а також їх обґрунтування з точки зору ергономіки та антропометрії:

Квартира – комплекс взаємопов'язаних приміщень, використовуваних для проживання однієї сім'ї різного чисельного складу або однієї людини, який включає (як мінімум): житлову (житлові) кімнату, кухню, ванну кімнату (душову), вбиральню (або суміщений санвузол), передпокій, комору чи вбудовану шафу.

1.1 Проектоване житло за рівнем комфорту та соціальної спрямованості поділяють на дві категорії: I і II.

Житло I категорії (комерційне) – житло з нормованими нижніми і ненормованими верхніми межами площ квартир та одноквартирних житлових будинків (чи котеджів), які забезпечують рівень комфорту проживання не нижче за мінімально допустимий.

Житло II категорії (соціальне) – житло з нормованими нижніми і верхніми межами площ квартир та житлових кімнат гуртожитків відповідно до чинних санітарних норм, які забезпечують мінімально допустимий рівень комфорту проживання. Одноквартирний житловий будинок –

індивідуальний житловий будинок, що має прибудинкову ділянку.

2.9 Висота житлових поверхів від підлоги до підлоги у житлових будинках повинна бути не менше 2,8 м. Висота житлових приміщень від підлоги до стелі – не менше 2,5 м (висота з піднятою рукою = 2130 мм при зрості 1740 мм, при більшому зрості висота з піднятою рукою пропорційно збільшується). У районах із середньомісячною температурою липня 21 °С і більше висоту житлових поверхів необхідно приймати не менше 3,0 м, а висоту житлових приміщень – не менше 2,7 м. Висоту внутрішньоквартирних коридорів, санвузлів та інших підсобних приміщень допускається знижувати до 2,1 м. Ця вимога пов'язана водночас з антропометрією та із законами фізики: тепле повітря піднімається догори, а прохолодне опускається вниз; збільшення висоти приміщення дозволяє забезпечити на рівні голови людини (органів дихання) комфортну температуру повітря. У Харкові в останні десятиліття середньомісячна температура липня становить 21,3 °С.

2.10 Ширина коридору в житлових будинках між сходами чи торцем коридору і сходами повинна бути не менше: при довжині коридору до 40 м – 1,6 м, понад 40 м – 1,8 м. Ширина галереї повинна бути не меншою 1,6 м (можливість вільно розминулися для двох людей і урахування кількості людей при евакуації: чим довший коридор, тим більше вздовж нього житлових приміщень і, відповідно, жителів).

2.12 Кількість підйомів в одному сходовому марші або на перепаді рівнів повинна бути не менше трьох і не більше 18. Найменша ширина маршу в секційних, коридорних і галерейних житлових будинках 1,05...1,2 м (можливість розминулися вільно чи боком для двох людей); найбільший уклон маршів у секційних триповерхових і більше житлових будинках – 1:1,75 (оптимальний кут руху людської стопи). В одноквартирних, двоквартирних і зблокованих житлових будинках заввишки до трьох поверхів ширина маршу внутрішніх сходів повинна бути не менше 0,9 м, а найбільший його уклон – 1:1,25 (мінімальна кількість користувачів та

інтенсивність руху).

2.13 При усіх зовнішніх входах до житлових будинків слід передбачати тамбури глибиною не менше 1,4 м (ширина внутрішніх вхідних дверей становить 1 м + місце для розміщення однієї людини біля зовнішніх дверей).

2.16 Позначку низу віконних прорізів приміщень квартир перших поверхів приймають не нижче за 1,8 м від планувальної позначки землі (вище рівня очей середньостатистичної людини, яка знаходиться зовні).

2.22 У квартирах повинні бути передбачені такі приміщення: житлові кімнати і підсобні приміщення – кухня, передпокій, санвузли, внутрішньоквартирні коридори, вбудовані комори, антресолі, літні приміщення та ін. (забезпечення елементарних процесів життєдіяльності людини).

2.24 Площа загальної кімнати в однокімнатній квартирі повинна бути не меншою 15 м², в інших квартирах – не менше 17 м² (урахування габаритних розмірів дивану і столу + вільний простір на пересування людей). Мінімальна площа спальні на одну особу – 10 м², на двох – 14 м² (урахування габаритних розмірів шафи, односпального або двоспального ліжка та місця для руху навколо них). Мінімальна площа кухні в однокімнатній квартирі – 7 м², у дво- та більше кімнатних – 8 м² (габарити устаткування + місце для руху). Мінімальна площа робочої кімнати або кабінету – 10м2.

2.27 В однокімнатних квартирах допускається суміщений санвузол (ванна, умивальник, унітаз). У дво-, трикімнатних квартирах обох категорій слід передбачати роздільні санвузли (ванна з умивальником і вбиральня з унітазом та умивальником). У квартирах, де чотири і більше кімнат, повинно бути не менше двох суміщених санвузлів, кожен з яких має бути обладнаний унітазом (вбиральня з умивальником та унітазом і ванна кімната з ванною, умивальником та унітазом).

Мінімальні розміри площі санвузлів (залежно від розміщеного

сантехнічного обладнання):

– суміщений санвузол (обладнаний ванною, умивальником, унітазом, місцем для пральної машини) – 3,8 м²;

– ванна кімната (обладнана ванною, умивальником, місцем для пральної машини) – 3,3 м²;

– туалет (вбиральня, обладнана унітазом і умивальником) – 1,5 м²;

– туалет (вбиральня, обладнана унітазом без умивальника) – 1,2 м².

Урахування габаритних розмірів сантехнічного обладнання і нормативних відстаней між ним та стінами.

2.30 Ширина підсобних приміщень квартир повинна бути не менше: кухні – 1,8 м (мінімальні розміри для однорядної схеми розміщення кухонного обладнання); передпокою – 1,5 м (можливість розминутися для двох людей + місце для шафи); коридорів, що ведуть до житлових кімнат, – 1,1 м (те саме, без шаф).

3.4 Природне освітлення повинні мати житлові кімнати, кухні, неканалізовані

вбиральні, вхідні тамбури до будинків, сходові клітки і загальні коридори у житлових будинках коридорного типу, а також приміщення громадського призначення в гуртожитках і житлових будинках для осіб похилого віку і сімей з інвалідами. Відношення площі світлових прорізів житлових кімнат і кухонь до площі підлоги цих приміщень повинно бути в межах від 1:5,5 до 1:8. Для мансардних поверхів зі світловими прорізами в площині похилих огороджувальних конструкцій – не менше 1:10.

Дані вимоги враховують специфіку людського зору і можливість вільно розрізняти предмети за певних умов освітленості.

3.5 У житлових будинках коридорного типу довжина загальних коридорів не повинна перевищувати в разі освітлення через світлові прорізи в зовнішніх стінах з одного торця – 24 м, з двох торців – 48 м. За більшої довжини коридорів необхідно передбачати додатково природне освітлення через світлові кармани.Відстань між двома світловими карманами повинна

бути не більше 24 м, а між світловим карманом і світловим прорізом у кінці коридору – не більше 30 м. Ширина світлового кармана повинна бути не менше половини його глибини (без урахування ширини прилеглого коридору). Те саме, що і в попередньому пункті.

5.5 Мінімальна ширина ліфтового холу при однорядному розташуванні ліфтів повинна бути не менше: 1,2 м – при їх вантажопідйомності 400 кг; для решти ліфтів – 1,6 м. При дворядному розташуванні ліфтів ширина ліфтового холу повинна бути не менше:

а) 1,8 м – при встановленні ліфтів з глибиною кабіни менше 2100 мм;

б) 2,5 м – при встановленні ліфтів з глибиною кабіни 2100 мм і більше.

(Дані вимоги відображують взаємозв'язок ваги людини (вантажопідйомність ліфту) і її габаритних розмірів у положенні стоячи в ліфті (розміри ліфтової кабіни) чи перед ліфтом (розміри ліфтового холу)).

5.8 При проектуванні спеціалізованих житлових будинків або групи квартир заввишки в два поверхи і більше для сімей з інвалідами-колясочниками передбачають влаштування одного з пасажирських ліфтів із габаритними розмірами кабіни (ширина х глибину) 2100 мм х 1100 мм або 1100 мм х 2100 мм із шириною дверей не менше 800 мм (урахування габаритних розмірів інвалідної коляски) [11].

Ергономічні вимоги до проектування кухні

Кухня – це приміщення в квартирі чи житловому будинку, призначене для

приготування, прийому і зберігання їжі.

До основного обладнання та меблювання кухні належать: мийка для посуду, плита газова або електрична, духова шафа, мікрохвильова піч, холодильник, посудомийна машина, витяжка, робочий стіл, посудні шафи навісні або підлогові, обідній стіл і стільці.

В кухонному просторі можна виділити три основні функціональні зони:

1) зона зберігання – до неї належать холодильник і різні шафи з

продовольчими запасами;

2) зона підготовки продуктів – сюди входять мийка і робоча поверхня;

3) зона приготування їжі – її представниками є плита і духова шафа.

Розглянемо процес приготування їжі в кухні сучасної квартири. Господиня в процесі роботи пов'язана з кількома елементами обладнання – плитою, мийкою, холодильником, робочим столом, посудною шафою. Крім визначення необхідних розмірів місця для людини і обладнання, велике значення має правильне розміщення обладнання в кухні, бо вдале рішення цього питання різко скорочує шляхи пересування. При невдалому розміщенні обладнання фактична протяжність шляхів пересування може становити десятки кілометрів на рік. Як
показує практика, розміри кухні не повинні бути занадто малими, щоб не сковувати рухи людини, але й не надто великими, щоб не подовжувати шляхи пересування і не викликати зайвої стомлюваності.

Головний ергономічний принцип при проектуванні кухні та розташуванні кухонних меблів і обладнання – скорочення витрат фізичних сил і часу при приготуванні їжі. В його основі лежить забезпечення мінімальних шляхів при пересуванні від холодильника до робочої поверхні для сортування і відбору продуктів, далі до мийки, від неї знову до робочої поверхні, потім до плити, духовки чи мікрохвильової печі, і на завершенні – до обіднього столу.

Згідно діючих ДБН, мінімальна площа кухні в однокімнатній квартирі – 7 м², у дво- та більше кімнатних – 8 м². При цьому рекомендована площа кухні-ніші 5–6 м², кухні – 8–10 м², кухні-їдальні – 12–14 м². Проте кілька десятиліть тому нормативи щодо мінімальної площі кухні були значно меншими, і у типовій квартирі кухня може бути лише 6 м² чи навіть менше. Такі невеликі приміщення вимагають ретельного планування. При цьому важлива не стільки площа кухні, скільки корисна площа для доцільної розстановки меблів та обладнання.

Отже, зручна кухня передбачає раціональну організацію робочого

місця. Тому, при обладнанні кухні слід домагатися:

– коротких робочих шляхів;

– послідовності робочого процесу;

– достатньої свободи рухів;

– зручного положення тіла при приготуванні їжі та відповідності висоти обладнання розмірами тіла;

– уникнення роботи стоячи.

На сьогоднішній день ергономістами і архітекторами розроблені схеми розміщення кухонних меблів та обладнання, що полегшують працю на кухні. Схема розташування кухонного обладнання залежить від розмірів і пропорцій кухні, стандартних габаритів кухонного обладнання і функціональних та комфортних відстаней між ним. При виборі конкретної схеми обов'язково мають враховуватися 3 головні передумови:

1) для зручного користування обладнанням та меблями відстань між ними (чи між ними і протилежною стіною) повинна бути 120 см;

2) стандартна глибина обладнання та кухонних меблів становить 60 см;

3) якщо з'єднати лініями три основних елемента кухні (холодильник, мийку і плиту), то вийде так званий «робочий трикутник», сума сторін якого не повинна перевищувати 6 м, що забезпечує комфортні умови пересування у кухні.

В ідеальному варіанті довжина сторін «робочого трикутника» має бути від 1,2 м до 2,5 м; мінімальна довжина сторони трикутника – 0,6 м, максимальна – 3,0 м. при цьому небажаною з технічної та функціональної точок зору є безпосередня близькість таких елементів, як плита і холодильник та плита і мийка. Збоку від плити необхідно близько 40–45 см робочої поверхні (зона приготування їжі). В зоні миття посуду з одного боку від мийки необхідно передбачити місце для брудного посуду, а з іншого боку – для чистого. Між мийкою і плитою необхідно передбачати не менше 80 см фронту робочої поверхні (зона підготовки продуктів). Стандартний

варіант розміщення обладнання зліва направо: плита, мийка, холодильник. Але в залежності від планування приміщення варіанти робочого трикутника можуть бути різними.

Основні схеми розташування кухонного обладнання:

1. З однорядним обладнанням – це лінійне розміщення основного обладнання і меблів вздовж стіни; при однорядному плануванні мийку рекомендується розміщувати між плитою і холодильником; за відсутності місця для шаф використовуються навісні полки; мінімальна ширина кухні з однорядним обладнанням – 1,8 м: відстань від кухонного обладнання до протилежної стіни (чи обладнання) – 1,2 м + стандартна глибина кухонного обладнання та меблів – 0,6 м. Ідеальна довжина фронту, зайнятого обладнанням та меблями – 7 м, мінімальна – 2,7 м.

2. З дворядним обладнанням – дворядне планування, яке передбачає розміщення з одного боку двох послідовних функціональних зон і винесення третьої зони на протилежну сторону (наприклад, вздовж однієї стіни розміщується плита і мийка, а біля протилежної – холодильник); мінімальна ширина кухні з дворядним обладнанням – 2,4 м: ширина обладнання – по 0,6 м (з кожного боку) + ширина проходу – 1,2 м.

3. З кутовим (Г-подібно встановленим) обладнанням – зручний і функціональний варіант, що дає змогу ізолювати «робочий трикутник», при цьому інша частина приміщення залишається вільною; холодильник у цьому разі розміщується, як правило, в одному куті кухні, плита – в іншому, а мийка встановлюється між ними.

4. З П-подібно встановленим обладнанням – передбачає наявність трьох рядів кухонних меблів; мийку, зазвичай, розміщують в середньому ряду, а холодильник і плиту – у протилежних секціях; мінімальна ширина П-подібної кухні така сама, як і дворядної – 2,4 м.

5. З розміщенням обладнання по колу – принцип розподілу аналогічний лінійному плануванню; відмінність полягає у тому, що функціональні зони розміщені по дузі; варіант раціональний для довгого і

просторого приміщення.

6. Острівне розміщення обладнання – на «острові» розміщується або найменш затратний варіант – плита, – або мийка; однак для обладнання на «острові» мийки доведеться переносити комунікації, дотримуючись усіх технологічних норм, у тому числі необхідного кута нахилу зливних труб.

7. Напівострівне розміщення обладнання – найбільш актуальне у ситуації, коли на «півострів» покладена функція зонування великого приміщення; тут можна вмонтувати мийку або плиту, розмістити сервірувальний стіл або барну стійку.

Важливу роль в архітектурно-ергономічній організації кухні відіграють розміри і форма меблів та їх взаєморозміщення. Меблі повинні забезпечувати зручність пози при роботі, відповідність висот робочих площин розмірам тіла. Обладнання та меблі виготовляються так, щоб вони добре підходили один до одного і були взаємозамінні. Велика кількість розмірів є стандартними – відповідають антропометричним параметрам більшості людей.

Спочатку стандарти для столів. Робочі столи на кухні мають класичний стандарт 85 см, і сучасний стандарт для людей зростом вище стандартного – 90–95 см. Глибина робочого столу – 60 см.

Найзручніша висота обіднього столу – 73–75 см. Ширина одного посадкового місця за обіднім столом мінімум 55 см (оптимально – 60 см). Якщо стіл круглий, цю відстань потрібно вимірювати по хорді. Площа столу, необхідна людині при прийомі їжі – 60 × 40 см. Вона забезпечує необхідний простір для їжі без перешкод від сусідів. Посередині столу необхідно передбачити місце шириною 20 см для розміщення посуду, тому ідеальна ширина обіднього

столу – 80–85 см. В залежності від того, скільки людей необхідно розмістити за обіднім столом, і буде розраховуватися його ідеальний розмір. Круглі, шестикутні і восьмикутні столи діаметром 90–120 см ідеальні для 4 осіб.

Відстань між обіднім столом і стіною (іншим предметом), щоб було

зручно сідати за
стіл і виходити з-за нього, має бути не менше 75 см. При цьому, якщо позаду стільців хтось
повинен буде ще проходити, щоб пробратися на своє місце, краще залишити не менше метра, а то і всі 120 см.

Барна стійка має висоту 100–120 см, а журнальний стіл, якщо планується ставити на
нього чашку чаю або келих вина, повинен бути мінімум 40 см заввишки.

Стандартна висота меблів для сидіння залежить від їх функціонального призначення і може бути в діапазоні 36–42 см. Висота обідніх стільців становить 40–42 см. Меблі для відпочинку (диван чи крісло, розміщені у кухні-їдальні) будуть нижче: 36–40 см. Ширина сидіння: у табурета мінімум 32 см, у стільця – 40 см, у крісла – 48 см, а одне посадочне місце дивана – не менше 50 см Глибина сидіння (без урахування спинки та іншого): стілець – мінімум 40 см, крісло – 55–60 см, диван – 55–70 см.

При розміщенні кухонних меблів слід дотримуватися також таких правил:

1. Відсутність перешкод – експлуатація одного з елементів меблювання (відкривання дверцят, висунення ящиків, відсунення стільців тощо) не повинна перешкоджати паралельному використанню інших і вільному пересуванню по кухні.

2. Зручне і функціональне висотне розміщення – обладнання шаф і поличок для найбільш затребуваних у процесі приготування їжі речей безпосередньо в зоні видимості людини, а для другорядних – у вищому чи нижчому рівнях.

Загальну висоту кухонних меблів можна умовно розділити на 4 зони:

– дуже низька: від підлоги до рівня 40 см; ця зона незручна для використання через поганий огляд; її можна використовувати для зберігання важких предметів чи предметів середнього розміру, які дуже рідко використовуються; незручність ліквідується завдяки використанню

глибоких ящиків на роликах;

– низька: від 40 до 75 см від підлоги; на цій висоті у висувних ящиках чи на полицях можна зберігати великий кухонний посуд чи дрібну побутову техніку;

– середня: від 75 до 190 см – оптимальний варіант візуальної і фізичної доступності; на цьому рівні добре видно усе обладнання; це місце для зберігання дрібних речей, посуду, столових приборів, часто використовуваних продуктів, спецій тощо;

– висока: вище 190 см; місце для зберігання легких предметів, що дуже рідко використовуються; для експлуатації верхнього рівня полиць необхідно використовувати стілець або драбину.

3. Безпека – урахування необхідних планувальних заходів для запобігання травматизму, пожежонебезпеці тощо. Серед найпоширеніших заходів безпеки можна назвати такі:

– плита чи варочна панель не повинні знаходитися на проході, щоб гарячі каструлі та сковорідки не можна було випадково зачепити;

– між плитою і мийкою має бути відстань не менше 40 см, щоб бризки води не загасили вогонь;

– від плити до вікна має бути не менше 45 см, щоб запобігти задуванню вогню чи загорянню занавісок;

– настінні шафи мають розміщуватися з урахуванням зросту людини, яка працюватиме на кухні; наприклад, для господині зростом 170 см відстань від робочої поверхні до дна навісних шаф має бути не менше 50 см (оптимально – 60 см);

– мінімальна відстань до витяжки від електричної плити – 65 см (оптимально – 70–75 см), від газової – 75 см (оптимально – 80 см) [11].

Ергономічні вимоги до проектування ванної кімнати і туалету

До основних функцій ванної кімнати належать миття і купання, а також зберігання усіх необхідних для цього предметів. При розширенні функцій ванна може слугувати для розчісування, гоління, косметичних

процедур, місцем для прання, для зберігання побутової хімії, аптечки тощо.

До основного обладнання ванної кімнати належать: ванна, душ, умивальник, унітаз.

Згідно з вимогами ДБН, в однокімнатних квартирах допускається суміщений санвузол (ванна, умивальник, унітаз). У дво-, трикімнатних квартирах обох категорій слід передбачати роздільні санвузли (ванна з умивальником і вбиральня з унітазом та умивальником). У квартирах, де чотири і більше кімнат, повинно бути не менше двох суміщених санвузлів, кожен з яких має бути обладнаний унітазом (вбиральня з умивальником та унітазом і ванна кімната з ванною, умивальником та унітазом).

Мінімальні розміри площі санвузлів (залежно від розміщеного сантехнічного обладнання):

– суміщений санвузол (обладнаний ванною, умивальником, унітазом, місцем для пральної машини) – 3,8 м²;

– ванна кімната (обладнана ванною, умивальником, місцем для пральної машини) – 3,3 м²;

– туалет (вбиральня, обладнана унітазом і умивальником) – 1,5 м²;

– туалет (вбиральня, обладнана унітазом без умивальника) – 1,2 м².

До ванної кімнати висуваються наступні вимоги:

– обладнання має задовольняти вимогам особистої гігієни;

– мати раціональне планування, при якому водночас зручно користуватися
обладнанням і підтримувати чистоту.

При проектуванні ванної кімнати враховуються чотири головні блоки вимог:

1. Розміри обладнання – стандартні, мінімальні та максимальні для зручного
використання (середньостатистичні розміри):

– ванна – 75×170 см чи 75×180 см;

– умивальник – 50×65 см;

– унітаз – 40×70 см;

– душова кабіна – 90×90 см (рис. 11).

2. Мінімальні відстані між обладнанням (чи обладнанням та стінами) – які відповідають антропометричним особливостям більшості людей, а також для обслуговування та прибирання:

– між унітазом (біде, пісуаром) та стіною – 25 см;

– між ванною (душовою кабіною) та унітазом (біде, пісуаром) – 25–30 см;

– між умивальником та унітазом (біде, пісуаром) – 20–30 см;

– між умивальником і стіною – 25 см;

– між умивальником і ванною (душовою кабіною) – 15–20 см;

– від повздовжньої осі ванної до стіни – 45 см.

3. Висота розміщення обладнання – різна для різного обладнання, для людей різного зросту і віку:

– унітаз – 45 см;

– унітаз дитячий – 35 см;

– ванна – 55–65 см (з них глибина чаші ванної – 47–56 см);

– умивальник – 80 см.

4. Мінімальна ширина проходів між обладнанням (чи обладнанням та стінами):

– перед унітазом – 60–70 см;

– від ванни до стіни – 100–110 см;

– перед кутовою ванною чи кутовою душовою кабіною – 70 см;

– перед умивальником – 70 см [11].

Ергономічні вимоги до проектування спальні

Спальню умовно можна розділити на дві функціональні зони:

– зона сну;

– зона зберігання речей (одягу, постільної білизни тощо).

При архітектурно-ергономічному проектуванні спальні враховуються такі головні вимоги:

1) розмір ліжка (залежить від віку і кількості спальних місць);

2) ширина проходів (для вільного пересування, застилання ліжка і експлуатації інших меблів);

3) розміри шафи (габарити відкривання дверей, висота поличок, висота антресолей тощо).

Мета ергономіки спальні – забезпечити комфортне спальне місце. Тому насамперед увага приділяється ліжку.

Розмір ліжка має визначатися розмірами (антропометричними особливостями) господаря. Довжина ліжка розраховується досить просто: зріст людини (у разі двоспального ліжка – того, хто вище) + 13 см. Це число включає вільні відступи від голови та ніг до країв ліжка (по 6,5 см). Схема розрахунку ширини односпального ліжка: ширина людини в плечах (в середньому – 60 см) + відступи від країв ліжка (10–12 см з кожного боку). Тобто, мінімальна ширина односпального ліжка – 80 см, комфортна – 90 см. Ширина двоспального ліжка
розраховується за тим же принципом: ширина двох людей в плечах (60 см + 60 см = 120 см)+ відступи від країв ліжка (10–12 см з кожного боку) + відстань між тілами (10–12 см). Згідно з цією формулою, для пари середньої статури мінімальна ширина ліжка має становити 150 см. Комфортною вважаться ширина ліжка 180 см.

Висота ліжка вважається найбільш комфортною, коли зігнута в коліні нога утворює прямий кут. Це приблизно 40 см. В той же час, застеляти таке низьке ліжко дуже не зручно через велике навантаження на спину, знизити яке можна збільшивши висоту ліжка до 60 см. Для поєднання обох ергономічних вимог можна використовувати спеціальну підставку для ніг.

Ліжка масового (фабричного) виробництва, переважно, мають чіткі розміри в межах певного габаритного діапазону (забезпечують можливість вибору готового виробу для людей різного зросту). Висота ліжка варіюється від 36 см до 50 см. Ширина дорослого односпального ліжка – 90 см (не рекомендований мінімум, на 1–2 ночі – 70 см), полуторного ліжка – 120 см,

двоспального ліжка – 180–200 см. Мінімальний розмір дорослого ліжка по довжині (для людей низького зросту) може бути 180 см. Для людей високого зросту (від 175 см) рекомендується
довжина ліжка 200–220 см Розміри дитячого чи підліткового ліжка мають бути 70 см × 150 см (80 см × 180 см). Дитяче ліжечко (для немовлят) – 60 см × 120 см.

Для забезпечення ергономічності (функціональності, безпеки і комфорту) зони сну велике значення має можливість вільного підходу до ліжка. Комфортна ширина проходу вздовж ліжка становить 75 см, мінімально допустима – 60 см. Якщо у ліжка є вбудована висувна система збереження, то ця дистанція має бути збільшена до 120–160 см (залежно від глибини ящика).

Якщо в спальні розміщується туалетний столик, то відстань від нього до ліжка (чи інших меблів) має бути 60–70 см. Ця відстань передбачає тільки розміщення перед столиком людини в положенні сидячи. Щоб залишити вільний прохід, цю дистанцію слід збільшити до 110–120 см.

Оптимальна відстань до комода (чи інших меблів з висувними ящиками) теж має розраховуватись. Звичайна глибина комода становить 50–60 см. Для експлуатації верхнього ящика необхідна відстань 120–150 см: глибина комода + глибина ящика (40–50 см) + бокова ширина тіла людини (30–45 см). Для експлуатації нижнього ящика цю відстань рекомендується збільшити до 180 см: глибина комода (50–60 см) + глибина ящика (40–50 см) + бокова ширина тіла людини в положенні присіду (55–70 см).

Основним елементом зони зберігання речей є шафа. Глибина стандартної шафи становить 60 см. У разі необхідності (дотримання необхідних відстаней до інших меблів чи забезпечення проходів) глибина може бути зменшена до 40 см, але тоді передбачається фронтальне завантаження одягу на спеціальні висувні штанги. Ширина розпашних дверей шафи становить, переважно, 50 см. Висота шафи залежить від трьох умов: - функціональність, - побажання замовника, - висота приміщення.

Зберігати найбільш часто використовувані речі в шафі або на стелажі потрібно в діапазоні від 70 до 180 см від підлоги. На більш низьких чи високих полицях зручніше зберігати рідко використовувані речі.

Зручна відстань від шафи з розпашними дверцятами до ліжка (інших меблів) становить близько 100 см: ширина дверцят (50 см) + бокова ширина тіла людини (45 см). Якщо в конструкції шафи передбачені висувні ящики, то відстань розраховується так само, як для комода.

В інтер'єрі маленької спальні, де важко дотримуватися рекомендованих вимог щодо відстаней між меблями, доцільно використовувати шафи-купе [11].

Ергономічні вимоги до проектування вітальні

При архітектурно-ергономічному проектуванні вітальні можна умовно виділити дві функціональні зони:

– зона відпочинку;

– обідня зона.

При організації вітальні враховуються такі вимоги:

1. Взаємне розміщення обідньої зони та зони відпочинку.

2. Габарити і розміщення меблів.

Головний принцип взаємного розміщення обідньої зони і зони відпочинку – відсутність «транзитного руху» через кожну із зон. Щоб шляхи руху не перетиналися, обідню зону раціонально розміщувати ближче до входу.

У зоні відпочинку меблі проектуються, враховуючи розміри людини в розслабленій позі, але кут нахилу крісла або дивана не повинен ускладнювати вставання. Крім цього, людина повинна дотягуватися до предметів на чайному столі не встаючи з дивана, лише рухаючи корпусом. Розраховуючи простір, треба передбачати простір для ніг всіх людей, що сидять на дивані: відстань від стіни (крайньої точки спинки дивану) до пальців ніг сидячої на дивані людини може становити 125–165 см, 90 см з яких займає диван, а решту (35–75 см) – ноги в розслабленому положенні.

Особливо це актуально при кутових диванах, де для зручного розміщення усіх людей кутова секція має бути не квадратною, а поворотною (п’ятикутною чи закругленою).

Правильна відстань між глядачем і телевізором розраховується легко: не менше двох діагоналей екрану. За цим же принципом варто вибирати розмір телевізора. Центр екрану повинен знаходитися на рівні очей спостерігача, який в цей момент, швидше за все, сидить на дивані чи кріслі (для людини середнього зросту – близько 130 см від підлоги), або відхилятися до низу на 7 градусів (близько 120 см від підлоги), тому вішати телевізор потрібно нижче, ніж здається гармонійним. Якщо низько розміщений навісний телевізор «псує» композиційне
рішення інтер’єру, краще поставити його на тумбу.

В обідній зоні важливо забезпечити вільний доступ до столу і всіх стільців. Довжина столу, розрахована для прийому їжі одній людині, становить 60 см. Тобто, якщо вздовж столу має сидіти дві особи, то його довжина має становити 120 см, а якщо три – 180 см. Глибина (ширина) столу залежить від кількості страв, але не може бути менше 60 см, щоб забезпечити посадкове місце для однієї людини.

Висота стільця визначається висотою столу: стандартна висота обіднього столу – 70–75 см, а стільця – 40–45 см. Різниця між висотою столу і стільця приймається в середньому 20–25 см. Наявність на стільці опори для спини і її висота зумовлюються тривалістю прийому їжі.

Серед інших меблів у вітальні можуть розміщуватися книжкові та посудні шафи. Мінімальна глибина книжкової шафи – 15 см, а посудної – 30–35 см [11].

Ергономічні вимоги до проектування дитячої кімнати та кабінету

Для того щоб правильно спроектувати робочу зону необхідно точно знати, в якій галузі працює людина, бо сфера діяльності безпосередньо впливає на ергономіку робочого простору, але існують загальні положення, які притаманні кожному робочому місцю.

При проектуванні кабінету враховуються такі головні архітектурно-ергономічні вимоги:

1. Розміщення письмового столу відносно джерела природнього освітлення – для «правшів» вікно має бути зліва від столу, а для «лівшів» – навпаки.

2. Розміщення елементів штучного освітлення – загальне освітлення має освітлювати всю кімнату; місцеве освітлення – робочу зону письмового чи комп'ютерного столу.

3. Габарити і розміщення комп'ютерного столу – розмір і форма столішниці, зручність відкривання висувних ящиків, досяжність полиць чи шаф (не встаючи з місця, з поворотом корпусу).

4. Ергономічність крісла чи стільця – висота, нахил спинки, мобільність тощо.

Освітлення – дуже важливий аспект ергономіки в дизайні робочого місця. Не можна, щоб руки і тіло відкидали тінь не робочу поверхню, а джерело світла не повинне засліплювати очі, тому покриття столу не повинно бути блискучим. Ідеальним для письма і читання є природне освітлення.

Висота і форма столу та стільця зумовлені анатомічними особливостями людини. За робочим (письмовим) столом теж є свій мінімум для вільного розміщення однієї людини: 55–60 см глибина і 80–90 см ширина. Якщо необхідно, щоб за столом розміщувалися двоє, потрібен стіл мінімум 160 см × 55 см (при розміщенні поруч в лінію) або 135 см × 80 см (у цьому випадку люди будуть сидіти під кутом один до одного).

Форма столу також має велике значення і залежить від його основної функції: оптимальна форма для письмового столу – видовжений прямокутник, для комп'ютерного – дві взаємно перпендикулярні площини, закруглені з внутрішнього боку. При роботі за комп'ютером у людини має бути можливість покласти лікті на стіл, а також розмістити необхідне приладдя. Ящики столу не повинні бути занадто низько. Оптимальний

варіант – це нижній край ящика на рівні коліна людини.

Висота стільця залежить від висоти столу, але, бажано, щоб була передбачена спинна опора. Людині необхідно вільно сідати і вставати. Якщо необхідно заощадити місце, то поворотний стілець – оптимальний варіант. Крім цього, завдяки йому скриньки і полички можна встановлювати і збоку або позаду стільця.

Організація та ерго-дизайн робочого місця для дитини (школяра) – задача дуже відповідальна. Ергономісти і дизайнери проектують меблі для дитячих кімнат, шкіл та дитячих садків, яка відрізняється від звичайної не тільки розмірами, але і іншим підходом до її розробки, враховує психофізіологічні особливості дитини. Вона виконується, переважно, з екологічно чистих матеріалів, відрізняється зручністю, безпекою і простотою форм [11].

РОЗДІЛ ІІ. ЗАСОБИ І ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР'ЄРУ

2.1. Вихідні дані

Квартира для проекту житлового лофту, яку я обрала знаходиться в Україні, у місті Києві у ЖК "River Stone". Цей ЖК знаходиться по адресі Дніпровська набережна 14г. Це великий комплекс, який налічує 9 будинків, розташованих на набережній Дніпра на м.Осокорки (рис 2.1.).

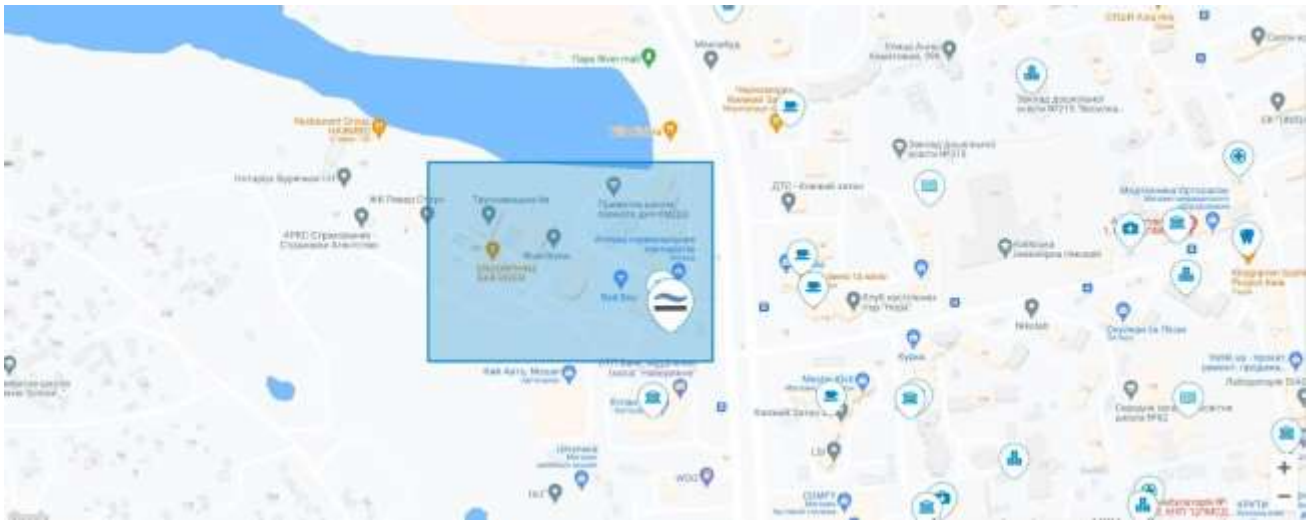

Рис 2.1. Ситуаційна схема ЖК "River Stone"

Територія жилого комплекту знаходиться у затишному місці. Вона налічує у собі дитячий садочок, фітнес-центр, мальовничу набережну із затишними кафе, дитячі та спортивні майданчики, магазини, аптеки, ресторани та салони краси (рис 2.2.). Навіть покриття доріжок у дворі комплексу виконано з тротуарної плитки, яка дозволяє дітям безперешкодно кататися на велосипедах, самокатах, роликах, гіроскутерах та іншому. У парку висаджено дорослі дерева. Наприклад, дубам на момент посадки вже було 15-18 років, липам – 12-15 років, кленам – 10-12 років [12]. Три мости з`єднують комплекс с центром міста; за 15 хвилин можна доїхати до міжнародного аеропорту Бориспіль.

Будинки цього житлового комплексу зроблені по монолітно-каркасній технології. Зовнішні та міжквартирні стіни зведені з повнотілої червоної цеглини М-100, їх товщина 250 мм. Використано 15-сантиметровий шар утеплювача з мінеральної вати, облицювання керамограніт. Оскільки ЖК RiverStone відноситься до бізнес-класу, висота стель у квартирах відповідна.

На 1, 2 та 23 поверхах вона становить 3,6 метра. У квартирах з 3 по 22 поверх стелі заввишки 3,3 м. Опалення у будинках індивідуальне. На дахах розташовані газові котельні. У кожній квартирі лічильники тепла. Підведено 3 фази (380 Вольт) з потужністю 12, 14 та 16 кВт для одно-, дво- та трикімнатних квартир відповідно. Сама набережна є головною родзинкою ЖК. У судовому порядку комплексу вдалося убезпечити її відвідування. У своєму парку на території ростуть різні дерева, яким вже по 10-18 років, що створює особливий затишок. Територія облагороджена. Є лавки з видом на набережну, багато дитячих та спортивних майданчиків. Вихід до води відкритий [13].

Рис 2.2. Генеральний план ЖК "River Stone" [12].

Загальні відомості про квартиру: аби збільшити квадратуру свого житла, замовники обрали дві квартири поруч – одну на 84 кв.м та іншу на 58 кв.м (рис 2.3.; рис 2.4.). Оскільки будинок монолітно-каркасний, стіни між квартирами були ненесучими. Тож після узгодження демонтажу із забудовниками, 3 квартири було об'єднано в одну. По переліку кімнат замовники потребували: простору кухню-вітальню з великим диваном для прийому гостей та кухню з обіднім столом, островом, акцентний сервант;

кухня з великою кількістю місць для зберігання; передпокій з місцем для збереження речей; гостьовий санвузол, який буде знаходитися в загальній зоні; кабінет з робочим місцем і диваном - цю кімнату через декілька років планують переробити у дитячу, тож вона повинна знаходитись недалеко від спальні; майстер-спальню з великою ванною кімнатою, де повинні бути розміщені і душова, і ванна; великий та просторий гардероб, велике ліжко з кріслом біля нього та телевізор. Після перепланування вийшла квартира у 141 квадратний метр, з них: кухня-вітальня площею 71,5 кв.м.; передпокій площею 9,6 кв.м.; санвузол площею 5,3 кв.м.; кабінет площею 15 кв.м.; спальня площею 22,7 кв.м.; ванна кімната площею 10,8 кв.м.; та гардероб площею 6,6 кв.м.

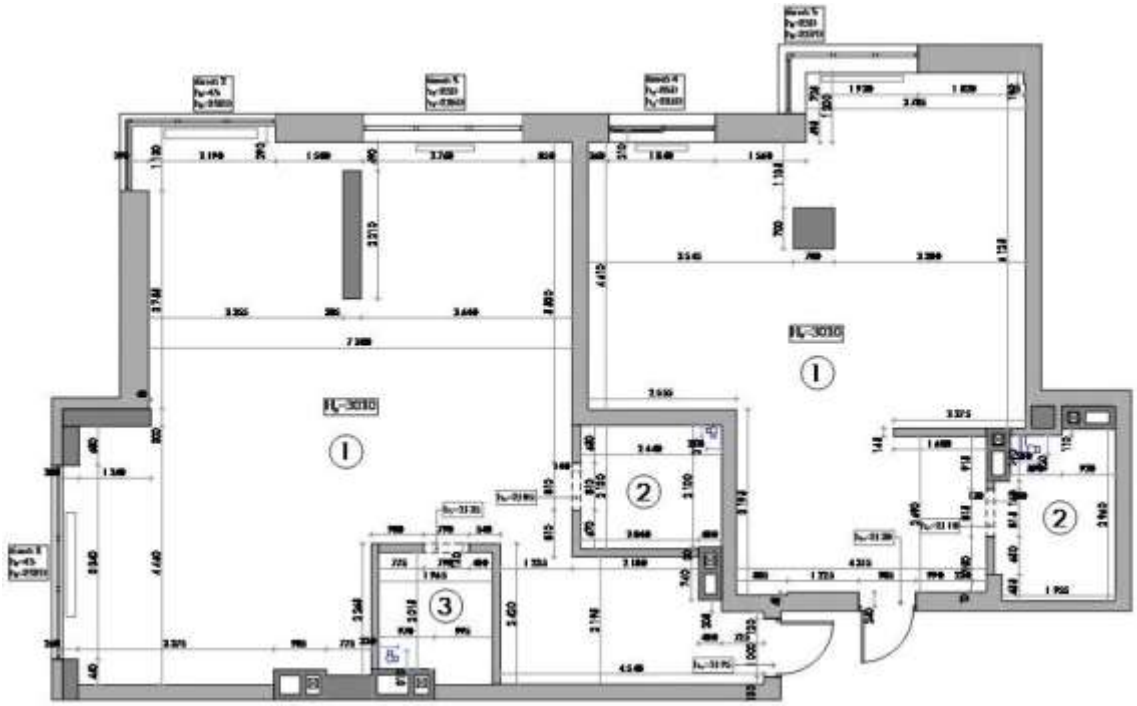

Рис 2.3. Обмірювальний план квартири для розробки дизайну житлового лофту у ЖК "River Stone".

Квартира №1		
№	Назва	Площа
1	Загальна зона	75,34
2	Санвузол 1	5,19
3	Санвузол 2	4,23
		84,76 м²

Квартира №2		
№	Назва	Площа
1	Загальна зона	52,44
2	Санвузол	5,78
		58,22 м²

Рис 2.4. Експлікація приміщень обмірювального плану квартири для розробки дизайну житлового лофту у ЖК "River Stone"

2.2. Концепція інтер'єру

Для початку розглянемо, що таке концепція, аналізуючи літературні джерела по дизайну інтер'єра.

Концепція дизайн-проекту транслює атмосферу та настрій, який потрібно створити в інтер'єрі. Це неможливо описати термінами, все будується на особистому спілкуванні із замовником та виявленні його справжніх бажань.

Саме поняття концепції – дуже широке, воно включає комплекс ідей і переваг, які можуть навіть не усвідомлюватися. Дизайнер допомагає сформулювати ці думки і перетворити їх на зрозумілі напрямки, які надалі перетворяться на конкретні завдання.

Концепція окреслює коло Ваших уподобань та створює необхідні рамки, в яких працюватиме дизайнер.

Існує міф, що дизайнери для того й потрібні – щоб реалізувати абсолютно всі ідеї, і при цьому результат повинен бути бездоганним, що повністю відповідає Вашим очікуванням.

На практиці все інакше – для створення гарного дизайну інтер'єру потрібні рамки, без них навіть найцікавіші ідеї будуть розмитими, їх неможливо буде персоналізувати. Ці рамки є обрисами концепції – коли цей творчий простір визначено, всередині нього вже можна втілювати різні думки, і всі вони гармонійно поєднуються між собою [14].

Отже, концепція мого інтер’єру – створення функціонального, комфортного, світлого та сучасного житла, який за всіма ознаками можна охарактеризувати, як стиль лофт.

Основним завданням було вписати у інтер’єр якомога більше рідних оздоблювальних матеріалів будинку – керамоблоки (на перегородках) та бетон (на несучих конструкціях). Так як помаранчеві керамоблоки мають прекрасну текстуру та фактуру, але колір, який ніяк не вписується у нашу концепцію – було прийнято рішення пофарбувати їх у кольори, відповідні нашій кольоровій гаммі (рис 2.5.). Таким чином ми зберегли рельєф стін, при цьому дотримуючись рамок концепції. Звичайно, відкритий керамоблок я залишила не по всій квартирі. Лише, частково – там, де цей акцент виглядає влучно. Також я намагалась закрити стіни гіпсокартоном у тих місцях, де є велике скупчення розеток та дротів, аби уникнути візуального шуму.

Рис. 2.5. Ділянка з відкритими, пофарбованими керамоблоками у спальні на готовому рендері проекту житлового лофту.

Будинок, у якому і проектується інтер’єр житлового лофту є монолітно-каркасними. Це означає, що по всьому плануванню частково поставлені бетонно-монолітні елементи, які найчастіше всього заважають дизайнеру розробити влучне перепланування, не наштовхуючись на ці несучі елементи. В моєму випадку на плануванні є несучий елемент, у вигляді продовгуватої колони. Спочатку вона заважала зробити об’ємний простір, об’єднавши кухню з вітальнею. Трохи пізніше мені прийшла ідея, що цей моноліт може з недоліку перетворитись у акцент. Таким чином, я залишила цю несучу стіну не оздобленою, в бетоні, який потрібно просто обробити лаком. Зверху над монолітом звисає гіпсокартонна стеля, у яку я вбудувала LED-підсвітку по всьому периметру стіни, відтворюючи ефект

“прорізання” її у стелю. Таким чином, недолік перетворився у акцент. Також навколо моноліта я поставила модулі дивану, роблячи цю зону ще більш головною у квартирі. У такий спосіб я розділила зону вітальні на дві частини: ту, де можна подивитися телевізор та іншу, де можна почитати книгу чи попрацювати за столом.

Також у концепцію інтер’єру житлового лофту входить сіро-синя наливна підлога, яка розстилається по всій площі, в тому числі і в санвузлах; металеві елементи, такі як стелаж із робочим столом та обідній стіл; покриття з нержавіючої сталі на стільниці острова та кухні; вбудоване трекове освітлення та велика кількість теплих LED-підсвіток; скляні перегородки з затемненого матового скла та багато чого іншого.

2.3. Функціонально-планувальне і об’ємно-просторове рішення інтер’єру житлового лофту.

Одна із головних задач дизайнера інтер’єру – розробка функціонального та зручного інтер’єру, який не тільки красиво і сучасно виглядає, але й відповідає усім вимогам замовника.

Для того, або розробити функціональний дизайн інтер’єру, необхідно максимально повно прописати всі дії, які ви плануються здійснюватися в даному просторі:

-для яких цілей потрібно використовувати приміщення;

-чим замовники люблять займатися вдома,

-як часто замовники люблять готувати,

-яка зона в квартирі у них улюблена,

-як часто вони зустрічають гостей,

-чи люблять вони дивитися фільми на великому екрані і т.д.

Наступним кроком на шляху до функціонального інтер’єру є – розробка планувального рішення. Планування дає розуміння того, де будуть знаходитися меблі, в якій частині планується установка перегородок, як планується зонувати простір.

На етапі розробки планувального рішення дуже важливо звернути увагу на наступні моменти:

- Розташування меблів. Якщо ми говоримо про сучасний інтер’єр з функціональним дизайном, то меблі не повинні захаращувати простір. Дизайнер повинен запропонувати таке рішення, при якому замовникам буде зручно переміщатися по квартирі, рішення з максимальною кількістю вільного простору і джерел світла.

- Відповідність планування того списку дій і призначень для квартири, які були описані на першому кроці роботи над своїм функціональним інтер’єром. На цьому етапі ми перевіряємо, наскільки пропоноване дизайнером планування зручне і відповідає вимогам клієнта: чи зручно йому буде готувати, чи передбачено робоче місце біля вікна (якщо

замовник любить працювати саме там), чи вистачає місця для піаніно, якщо це потрібно, чи помістяться потрібні речі в пропонованих дизайнером системах зберігання і т.д [15].

Для розробки функціонального-планувального та об'ємно-просторового рішення в мене були наступні дані: 2 квартири у ЖК "River Stone", які потрібно було об'єднати в один простір для молодої пари, яка у майбутньому планує дитину. Вимоги щодо наявності кімнат були такі: простора кухня-вітальня, майстер-спальня з ванною кімнатою та гардеробом, гостьовий санвузол та кабінет, який у майбутньому можна перетворити у дитячу кімнату.

Будинок монолітно-каркасний, тож стіна між двома квартирами була ненесучою, і її можна було знести, залишивши один опорний елемент – обрамлення стінами водостокової труби між двома просторами.

В ході планування простір було поділено на дві частини: зона загального користування та особиста зона самих господарів. Заходячи у квартиру, зліва ми маємо простору кухню-вітальню з обіднім столом, барною стійкою, вітриною, великим модульним диваном та зоною перегляду телевізора. У цій зоні також розташований невеликий робочий стіл, вписаний у великий стелаж. Справа від передпокою знаходиться майстер-спальня, у якій є велике ліжко, багато місць для відпочинку та читання, велика та просторна ванна кімната з душем, окремий гардероб та телевізор. Біля входу до спальні розташувався кабінет, який у майбутньому можна переробити у дитячу кімнату. Його розташування знаходиться біля спальні задля комфортного нагляду за дитиною.

2.4. Композиційне рішення інтер'єру житлового лофту.

Краса і комфорт будь-якого простору неможливі без використання деяких умов його побудови, так званих композиційних законів. Вони відіграють вирішальну роль у виникненні гармонійних умов в будь-якому приміщенні - житловому або громадському.

Композицією в інтер’єрі називають художній зв’язок усіх елементів в конкретному просторі, які повинні розташовуватися в ньому в певному порядку і кількості, щоб підтримати загальну ідею гармонійного образу.

Обстановка кімнати, якщо вона правильно спланована, не може бути хаотичною, і всі предмети і об’єкти, фактури і текстури, що використовуються в ній, обов’язково взаємодіють один з одним.

Потрапляючи в приміщення, ваш погляд повинен мимоволі прагнути до якогось об’єкту, який може виділятися з усієї обстановки незвичайним кольором, великим розміром, формою або рельєфом, - це і є композиційний центр. За змістом можна здогадатися, що він, як правило, розташовується всередині кімнати, що зовсім не принципово, і його розташування під стіною чи у кутку також можливе [16].

В моєму інтер’єрі центром композиції є монолітна колона, розташована посеред вітальні. Аби додати ефекту прорізання в стелю, я додала теплу LED-підсвітку у гіпсокартонну стелю по периметру над монолітом. Ця колона з бетону, і було вирішено залишити її початковий вигляд з усіма тріщинками та цятками, або виділити цікаву текстуру матеріалу. Навколо монолiта розташовані модулі дивану зеленого кольору, який доповнює та ще більше акцентує цей центр композиції. Заходячи до квартири, саме на цю ділянку гість звертає увагу у першу чергу. Дивлячись на неї, хочеться розслабитися, сісти на широкий диван та подивитися телевізор чи почитати книгу.

Диван має яскравий зелений колір, цей колір – один із акцентних у моєму інтер’єрі. Перед тим, як розповідати про роль кольорів у композиції мого інтер’єру, розглянемо, що таке колір у інтер’єрі.

Створення гармонійного інтер’єру кімнати - це досить складний і відповідальний процес. Іноді здається, що використовуючи трендові кольори в інтер’єрі, можна зробити дизайн кімнати креативним і затишним. Але тут в хід вступає палітра кольорів, яка складається з декількох десятків відтінків. Тільки в правильній їх комбінації криється секрет вдалого оформлення простору.

Фахівці виділяють кілька правил, дотримуючись яких, можна досягти гармонії в інтер’єрі:

1. Всі відтінки заведено ділити на 2 типи: теплі і холодні. Перші надають затишок і актуальні для великих кімнат в той час, як холодні тони дозволяють візуально збільшити площу кімнати і підходять для невеликого простору.

2. Так само працює правило зі світлими і теплими відтінками. Перші – візуально збільшують простір, другі – навпаки.

3. Пам’ятайте, що поєднання кольорів в інтер’єрі повинно також залежить від стильового оформлення простору.

Класичним прийомом, який використовують багато дизайнерів, є такий підхід до правильного поєднання кольорів в інтер’єрі житлового простору:

1. Головний відтінок. Є переважаючим в кімнаті.

2. Додаткові кольори (не більше 2-3 – дивлячись яка площа кімнати).

3. Підтримуючий відтінок. Це так звана база. Підтримуючими можуть бути білі, бежеві або сірі тони – тобто ті, які поєднуються з найбільшою кількістю яскравих кольорів [17].

В моєму проекті інтер’єру житлового лофту домінують два кольори: чорний та білий. Такі основні кольори були обрані з декількох причин. По-перше, це кольори, які дуже влучно підходять до сучасного, мінімалістичного стилю. По-друге, так як в мене стиль лофт, чорний та білий колір не перевантажують око і увага людини добре перенаправляється на особливості текстури та фактури оформлення інтер’єру – тобто

керамоблоки та бетон. Чорний колір часто виступає не тільки як колір для оздоблення, а й колір декору, металевих елементів, змішувачів у санвузлах, віконних обрамлень, тощо. Він чудово виділяє об'єкти на фоні білих стін та корпусних меблів.

Третій основний колір, яких застосовується в акцентних елементах інтер'єру – зелений. Він є майже у всіх кімнатах і виступає кольором, який виділяє основний об'єкт у просторі. Так, у спальні є зелене ліжко, яке виступає головним функціональним об'єктом у кімнаті, воно доповнене зеленим металевим столиком та кріслом. Центр композиції усієї квартири, - великий модульний диван навколо монолітної колони також зроблений з зеленого текстилю. Заходячи в помешкання, очі першим ділом бачать саме ці елементи. Окрім цього, у зоні кухні акцентним елементом виступає стелаж - сервант, виконаний з зеленого перфорованого металу. Ці всі елементи дуже добре виділяються і звертають на себе увагу на фоні чорно-білого інтер'єру. По всьому приміщенні також розташовані рослини, які мають більш темний зелений відтінок, тим самим підкреслюючи кольорову гаму житла та надаючи ефекту свіжості та присутності природи.

Є також і інші кольори, які зустрічаються в моєму інтер'єрі – наприклад, малиновий. Цей колір я використала, аби виділити зону рукомийника у господарській ванній. Ця зона викладена з малогабаритної плитки яскраво-малинового кольору, сам рукомийник і тумба мають сіро-чорні кольори, аби не губитися на фоні яскравої плями. Перед рукомийником розташоване велике кругле дзеркало майже на всю стіну, воно має теплу підсвітку, яка підкреслює фактуру плитки та частково змінює її відтінки з більш теплих до холодних.

Дивлячись на загальну картинку може здаватись, що інтер'єр виходить досить холодним. І так не може бути, адже одна з наших цілей – зробити його якомога затишним. В цьому випадку варто сказати, що якою б не була кольорова палітра чи підбір меблів, ніякий інтер'єр не обходиться без грамотно обраного сценарію освітлення.

Від освітлення в будинку змінюється настрій в кімнаті, воно впливає на сприйняття розміру кімнати. Розміщення і тип освітлювальних приладів є важливими аспектами дизайну інтер'єру, і вони працюють в поєднанні з виділенням за кольором, розміром кімнати, наявністю природного світла і вибору меблів.

Більш темні відтінки в приміщенні будуть здаватись меншими, в той час як світлі стіни роблять протилежне. Ілюзія простору визначається світлом, відбитим від поверхонь стін. Деякі типи освітлення допомагають цій ілюзії шляхом подальшого висвітлення стін. Крім того, направлене освітлення, таке як доріжки світла, може пом'якшити кольори стіни. Також вбудовуються консервне освітлення, яке має м'яке світло, що світить донизу та висвітлює підлоги, а не стіни.

Освітлення в кімнаті або забезпечує висвітлення для повноти кімнати, або підкреслює дуже конкретні елементи. Спрямоване освітлення є прекрасним прикладом позиційного освітлення. Навислі зі стель, регульовані шиї й лампи можуть вказувати на конкретні елементи, такі як настінний живопис, вазу з квітами на таблицю в під'їзді або в барі.

Одним з основних ролей освітлення в обстановці інтер'єру є функціональність. Освітлення має служити меті, або це просто трата електроенергії. Люстри використовуються не тільки у великих, відкритих фойє, сходових майданчиках і кімнатах. Настінні світильники додають довжину і розмір, візуально, а також освічують шлях [18].

У випадку з моїм інтер'єром житлового лофту, освітлення має одну з головних ролей. Воно ділиться на два типи: основне, нейтральне, вбудоване у стелю та декоративне, тепле. Саме теплі LED – підсвітки та декоративні освітлювальні прилади додають теплі відтінки у кольоровій гамі мого інтер'єру. Завдяки підсвіткам виділена монолітна колона посеред вітальні і це створює ефект пронизання стелі. Підсвітки є у зоні кухні під островом, вони також виділяють текстуру керомблоків у зонах ТВ, та над рукомийником на кухні. Вбудоване у стелі нейтральне освітлення має

мінімалістичний вигляд. У зоні кухні-вітальні це трекові світильники, які за своїм розміщенням візуально розділяють зону кухні від зони вітальні.

2.5. Меблі та обладнання.

Меблі у стилі лофт – це окрема гілка у виробництві меблів та обладнання по всьому світу. Тільки в Україні існує безліч магазинів та шоурумів, спеціалізованих саме на меблях тільки у цьому стилі.

Для меблів у стилі лофт характерні:

- лаконічність;
- простота форми;
- приглушені відтінки кольору;
- нейтральність;
- практичність.

Ще однією відмінною рисою стилю лофт є наскрізні стелажі на дві сторони, що використовуються як перегородка або самостійні полиці. Особливо добре Loft виглядає у великих приміщеннях, оформлених з акцентом на мінімалізм. Звичайно, ніщо не заважає таким меблям знайти своє місце і в невеликих квартирах.

Натуральне дерево (дуб, горіх), шкіра, скло та метал – основні матеріали виготовлення – надають виробам оригінального зовнішнього вигляду та набагато кращого візуального ефекту. Каркаси стільців, ліжок, столів виготовлені з металу холодної прокатки з непомітними швами. Деталі з'єднані гвинтами, що значно спрощує складання та демонтаж.

Більшість виробників меблів у стилі лофт наголошують на багатофункціональність. Промисловий стіл, спроектований та виготовлений, відповідно до ідеї замовника, стане центром уваги великого будинку. Ретельно підібрані стільці порадують навіть найвибагливішу господиню, дозволять тимчасово відпочити перед новими творчими експериментами. У вітальні, обставленої дизайнерськими меблями в стилі лофт, відпочинок обов'язково стане приємнішим. Консоль, книжкова шафа

та журнальний столик зроблять неповторною вітальню [19].

У своєму інтер'єрі я використовувала меблі та обладнання, які чудово вписуються у стиль та колористику всієї концепції інтер'єру. Усі корпусні меблі мають мінімалістичний характер і мають такі ж кольори, як і стіни – це зроблено для того, аби зробити приміщення максимально просторим і не захламленим (напр. шафа у передпокої та коридорі, кухонні меблі, тумба під ТВ). Виключенням є стелаж-сервант в обідній зоні, який виступає акцентом у цій кімнаті та вироблений з зеленого перфорованого металу.

Окремі меблі, такі як диван, стільці обідні, стільці барні, журнальний та обідній столи були обрані з переліку сучасний відомих меблевих магазинів. Наприклад, один із моїх найулюбленіших елементів у цій квартирі – стілець Bold Chair від крутого, сучасного французького бренду Moustache (рис 2.7.). Стілець Bold, що складається з двох металевих трубчастих частин, вбудованих одна в одну, є оновленою версією традиційного гнутого стільця з трубчастої сталі. Крісло Bold, покрите знімним текстильним покриттям, може змінювати колір. Колекції: MoMA; Музей сучасного мистецтва, Нью-Йорк; музей декоративного мистецтва, Париж [20]. Ці стільці відіграють роль обідніх в моєму інтер'єрі, один з них також стоїть біля робочого столику у вітальні. Це пов'язано з тим, що у випадку гостей, обідній стіл можна пересунути на середину кімнати, і додати до нього ще один стілець.

Ще один елемент меблів, який мені дуже подобається – це барні стільці Iva Stool від австралійського бренду Grazia&Co (рис 2.6.). Зроблений в Австралії, стілець Iva має міцний металевий стрижневий каркас з підніжжям з латуні або нержавіючої сталі та повністю м'яке сидіння з додатковою спинкою [21]. Ці стільці відіграють роль барних на кухні та у спальні.

Крісло Le Club від відомого італійського бренду Poliform – почесного гостя виставки Salone del Mobile (рис 2.8.). Milano, красується у ролі крісла для відпочинку та читання, розташованого у спальній кімнаті. Крісло Le

Club переосмислює в сучасному ключі один із архетипів дизайну минулого століття – об'ємне шкіряне клубне крісло. Тепер воно постає перед нами більш сучасним та легким. Le Club зберігає вигнуті лінії та неперевершений комфорт клубних крісел сімдесятих, але при цьому воно стало менш габаритним, більш сучасним та елегантним [22].

Рис 2.6. Барні стільці Iva Stool від австралійського бренду Grazia&Co [21].

Рис 2.7. стілець Bold Chair від французького бренду Moustache [20].

Рис 2.8. Крісло Le Club від італійського бренду Poliform [22].

Окріv цього, у квартирі також є і інші елементи меблів: модульний диван Agio Sofa від італійського бренду Paola Lenti, з оббивкою текстилем кольору S1264 [23]; ліжко під індивідуальне замовлення з тої ж тканини, з якої зроблений диван; обідній стіл Lucca від чеського бренду меблів, вироблених з бетону Gravelli [24]; журнальний столик Louisa від італійського бренду Molteni&C з цементним покриттям [25]; журнальний столик Chips з колекції Nastriy українського бренду Take&Live [26] з металу, пофарбованого у зелений колір.

Щодо світильників, які є в моєму проекті дизайну інтер'єрів житлового лофту, було обрано мінімалістичні, сучасні моделі, вироблені з чорного металу. Трекові та накладні світильники виконують роль стельового освітлення – у випадку з кухнею – вітальнею трекові світильники візуально розділяють простір, виділяючи зону для приготування і прийому їжі та зону відпочинку. У коридорі, передпокої та санвузлах використані накладні світильники з чорного металу. У спальні використано два види стельового освітлення: точкові світильники, вбудовані у гіпсокартон, та світильники OHM від італійського бренду Davide Groppi (рис 2.9.). Ohm — це електромеханічний проект, який максимально використовує характеристики світлодіодів. Секрет Ohm — це особливий однополярний провід, натягнутий від стіни до стіни [27].

Рис 2.9. Світильники OHM від італійського бренду Davide Groppi [27].

Одними з найважливіших концептуальних елементів у проекті дизайну житлового лофту виступають декоративні світильники. Окрім LED – підсвіток, які розташовані по всій квартирі, є також торшери та підвісні світильники. Вони також обрані з огляду на мінімалізм, лофтовість та лінійність.

У квартирі є два торшери. Перший торшер – Invivsible Floor Lamp від бренду GROK (рис 2.10.). У цьому торшері є три основні компоненти: світлодіодне джерело світла, дві гомологічні окружності, які працюють як противага один одному, і тонка трубка, яка з'єднує їх [28]. Він розташований у спальній кімнаті біля ліжка. Другий торшер - Twig від італійського бренду DePadova (рис 2.11.). Дуже чистий за формою, функціональний і непомітний, він має розсіювач, який може обертатися навколо своєї осі, щоб освітлювати всюди, де це необхідно, без перешкод і зайвих елементів [29].

Рис 2.10.Торшер Invivsible Floor Lamp від бренду GROK [28].

Рис 2.11. Торшер Twig від італійського бренду DePadova [29].

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН РОЗРОБКА ЕЛЕМЕНТУ МЕБЛІВ

3.1. Аналоги

Обираючи елемент меблів для проекту інтер'єру житлового лофту, мені хотілося розробити щось яскраве та цікаве. Таку річ, на яку захочеться звернути увагу, підійти ближче, розглянути та доторкнутися, відчути фактуру. Аналізуючи особливості стилю лофт, я звернула увагу на те, що один з найяскравіших представників меблювання у цьому стилі є відкриті стелажі, які також часто використовуються як перегородки. Так як в плануванні моєї квартири немає змоги поставити стелаж-перегородку, було вирішено розробити стелаж-сервант. Для нього було виділено місце на кухні, біля обідньої зони. Таким чином, цей сервант став акцентом у зоні кухні.

Під час роботи над референсами та аналогами я розуміла, що хочу розробити сервант яскравого кольору і по якому буде одразу зрозуміло, що це буде лофт.

Першим аналогом в мене була шафа Muller Van Severen Wire C #1 від бренду Studio X (рис 3.1.). Візуально вражаюча дротяна шафа, розроблена бельгійською парою дизайнерів Мюллер Ван Северен. Проявляючи свою пристрасть до форми та матеріалу, ця шафа має легку конструкцію, яка підійде до різноманітних домашніх інтер'єрів [30].

Другим аналогом, який потрапив мені на очі, був The Mashrabeya cabinet 2016го року виробництва від бренду Nina Mair Architecture + Design (рис 3.2.). Цей предмет меблів втілює основний функціональний принцип цього елемента архітектури. Його ніжна структура сітки служить як для затінення, так і для вентиляції. Те, що лежить за сіткою, стає видимим для спостерігача лише при наближенні, але залишається прихованим на більшій відстані. Шафа, таким чином, стає делікатним предметом меблів для зберігання цінних речей. Передня частина шафи Mashrabeya виконана в сучасному візерунку з ефектом муару. Коли двері відкриваються і закриваються, продовжують утворюватися нові візерунки, які створюють

враження рухомого зображення [31].

Рис 3.1. Шафа Muller Van Severen Wire C #1 від бренду Studio X [30].

Рис 3.2. The Mashrabeya cabinet від бренду Nina Mair Architecture + Design 2016р. [31].

Ще одним аналогом, який надихнув мене на створення свого елементу меблів, був стелаж Bekant від всім відомого швецького магазину меблів Ikea (рис 3.3.) [32]. Це самий звичайний стелаж, але в незвичайному виконанні – він вироблений з перфорованого металу. Таким чином, підходячи ближче чи далі від стелажу, в нього змінюється текстура. Самі полички та стеля стелажу вироблені з пофарбованого у чорний колір МДФ. Завдяки лицьовому оздобленню задньої панелі – його можна використовувати в якості роздільника кімнат.

Таким чином, після перегляду аналогів, в мене виникла повна картинка того, яким повинен бути мій елемент меблів. Мені лише необхідно було створити його композиційно правильним по відношенню до концепції всього інтер’єру житлового лофту та обрати йому правильні габарити.

Рис 3.3. Стелаж Bekant від швецького магазину меблів Ikea [32].

3.2.Функціональні, технологічні та конструктивні особливості

Стелаж, розроблений для цього проекту, знаходиться у зоні кухні біля обіднього столу та виступає акцентом у даній ділянці. Він може виконувати одразу декілька функцій: сервант – місце для збереження посуду, склянок та бокалів; шафа – стелаж має у собі закриті частини, де можна зберігати те, що не хочеться виставляти на показ; та просто полички – на відкриту ділянку можна поставити книги, квіти чи інший декор.

Цей елемент меблів має в собі чотири вертикальні розділення – три закриті та один відкритий. Відкрита частина підсвічується двома вертикальними теплими LED – підсвітками з двох сторін. Габарити даного стелажу – 440 мм в глибину, 3375 мм в ширину і 2965 мм у висоту.

Стелаж розроблений з трьох матеріалів: дверцята розроблені з перфорованого металу, пофарбованого у зелений колір, рамки дверцят розроблені також з металу трохи темнішого зеленого кольору; основа та цоколь стелажу розроблені з МДФ, пофарбованого у такий самий зелений колір, як і дверцята; полички у середині закритих та відкритих ділянок стелажу розроблені з прозорого скла; задня стінка цього елементу меблів також розроблена з МДФ, пофарбованого у колір стін – це робить ефект невагомості та легкості стелажу, наче він висить прямо на стіні.

ВИСНОВКИ

Отже, поетапно проходячи усі етапи формування проекту дизайну інтер'єру житлового лофту: аналіз літературних джерел по дизайну інтер'єрів житлового лофту, технічного завдання від клієнтів, стилістичних особливостей та референсів; дослідження світової практики дизайну інтер'єру відповідного стилю в житлових приміщеннях; вивчення нормативної бази проектування житлових будівель та ергономічні основи; розробки функціонально-планувального та об'ємно-просторового рішення інтер'єру житлового лофту; вирішення концепції, колористики та композиції житлового простору; підбору необхідних та естетично-підходящих меблів та обладнання – я розробила функціональний, комфортний, естетично-приємний та відповідний усім нормам проектування інтер'єр житлового лофту.

Інтер'єр повністю відповідає вимогам та бажанням клієнтів, а також стилістичним особливостям і ергономічним правилам.

Елемент меблів, який я розробила для цього інтер'єру, ідеально вписується у загальну концепцію простору та має цікаві особливості. Він також відповідає усім ергономічним вимогам при проектування меблів для житлових приміщень.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Importance and Role of Interior Design in Society [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://foyr.com/learn/importance-and-role-of-interior-design-in-society/.

2. Loft: from old factories to stylish city apartments. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.pufikhomes.com/en/stili-interera/loft/.

3. LOFT STYLE HOME DESIGNS & TRENDS. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.salterspiralstair.com/blog/loft-style-homes/.

4. Студія дизайну інтер'єрів Lauri Brothers, проект "Moro". [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://lauribrothers.com/projects/seven/.

5. Студія дизайну інтер'єрів Worrell Yeung, проект "Four Corners Loft". [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: http://www.worrellyeung.com/four-corners-loft-1/.

6. Студія дизайну інтер'єрів Cartelle Design, проект "OK LOFT". [Електронний ресурс]. Режим доступу:
URL: https://cartelledesign.com/ru/portfolio/ok-loft-photo.

7. Студія дизайну інтер'єрів Batek Architekten, проект "WOHNUNG SCH52" Berlin 2019. [Електронний ресурс]. Режим доступу:
URL: https://batekarchitekten.com/projekte/wohnung-sch52-berlin-2019/.

8. Основи дизайну інтер'єру: Навчальний посібник / О. П. Олійник, Л. Р. Гнатюк, В. Г. Чернявський, Національний авіаційний університет, Київ 2011. – 44-47 стр.

9. Нойферт Э. Строительное проектирование.:/ Пер. с нем. К.Ш.Фельдмана, Ю.М. Кузьминой; Под ред. З.И. Эстрова и Е.С.Раевой.-2-е изд. – М.Стройиздат, 1991 г. – 27 стр.

10. Нойферт Э. Строительное проектирование.:/ Пер. с нем. К.Ш.Фельдмана, Ю.М. Кузьминой; Под ред. З.И. Эстрова и Е.С.Раевой.-2-е изд. – М.Стройиздат, 1991 г. - 161 стр.

11. Ергономіка в архітектурі. Конспект лекцій / С.П.Шкляр. Харків ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2019 р. – 27-37 стр.

12. Информация о Жилом Комплексе RiverStone. [Електронний ресурс].
Режим доступу: URL: https://riverstone.com.ua/about-complex/.

13. Собственная набережная Днепра и парк для состоятельных людей. Обзор ЖК RiverStone. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL:https://novostroyki.org.ua/december19-sobstvennaja-naberezhnaja-dnepra-i-park-dlja-sostojatelnyh-ljudej-obzor-zhk-riverstone/.

14. Что такое концепция дизайна интерьера? [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://ldesign.studio/konczepcziya-dizajna-interera/.

15. Функціональний дизайн інтер'єру: покрокова інструкція. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.remontlviv.top/funktsionalnyj-dyzajn-interieru-pokr/.

16. Основи дизайну: композиція в інтер'єрі. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://ua.dizainall.com/design-tips/basics-of-design-composition-in-the-interior.html.

17. Поєднання кольорів в інтер'єрі – секрети створення ідеальної палітри. [Електронний ресурс]. Режим доступу:
URL: https://noviydom.com.ua/uk/poyednannya-koloriv-v-interyeri.

18. Освітлення в інтер'єрі. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://craftart.com.ua/osvitlennya-v-interiori/.

19. Мебель в стиле ЛОФТ – что такое ЛОФТ? [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://woodwerk.com/ru/mebel-v-stile-loft-chto-takoe-loft/.

20. Moustache Bold Chair. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.moustache.fr/en/chaises/2-1524-chaise-bold.html#/134-m_filtre_couleur-cord/

21. Iva Stool by Grazia&Co. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.graziaandco.com.au/iva-stool/.

22. Le Club Armchair be Poliform. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.poliform.it/ru/prodotti/le-club/.

23. Agio sofa by Paola Lenti. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.paolalenti.it/en/prodotto/agio-modular-sofa/.

24. Lucca dinner table by Gravelli. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.gravelli.com/en/product/furniture/lucca/.

25. Louisa coffee table by Molteni&Co. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.molteni.it/en/product/louisa.

26. Стол журнальный Chips. Take&Live. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://takeandlive.com.ua/product/stol-zhurnalnyy-chips.

27. OHM by Davide Groppi, 2019 / Metallo – PA/ Sistema da parete e da soffitto [Електронний ресурс]. Режим доступу:
URL: https://www.davidegroppi.com/lamp/ohm/.

28. Invisible Floor Lamp by GROK/ [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://leds-c4.com/es/familias/invisible-floor-lamp.

29. DePadova. Twig / Keiji Takeuchi / 2017 [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://www.depadova.com/product/twig/.

30. Muller Van Severen Wire C #1. Studio X. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://studiox.dk/products/muller-van-severen-wire-c-1.

31. Mashrabeya cabinet 2016 / Nina Mair Architecture + Design. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL: https://ninamair.at/design/mashrabeya.

32. BEKANT БЕКАНТ від IKEA. [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL:https://www.ikea.com/ru/ru/p/bekant-bekant-stellazh-chernyy-30373499/#content.